

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 10
Okt. -
november
2017
21. årg.

Plakat for arrangement i Århus 7. november 2017. Vær med til at fejre 100året for Oktoberrevolutionen flere steder i landet

OKTOBERREVOLUTIONEN 1917 - 2017

100 ÅRET FOR OKTOBERREVOLUTIONEN
STADIG BRÆNDENDE AKTUEL

TEMA: DANMARK GØRES KLAR TIL KRIG MOD RUSLAND

Modstand: Skrot reformerne!

På vej mod Kommunistisk Politik / ENHED og KAMP

Reformismens hellige parlamentariske principper

Efter at Helle Thorning regeringen på alle måde beviste at Enhedslistens grundlæggende strategi er forfejlet og de med den led et forsmædeligt nederlag da "Rød Blok" projektet kollapsede og tabte magten til de borgerlige. Så har Enhedslisten haft travlt med at genopfinde sig selv.

Forestillingen om at man gennem reform kan forandre kapitalismen, så at sige give den et menneskeligt ansigt, har været kernen i Enhedslistens refleksioner, og derfor er det heller ikke den store overraskelse at partiet efter grundige interne diskussioner er landet nøjagtig samme sted hvor de startede.

Det er den politiske linje som vi igennem snart mange år har lært at kende som *det parlamentariske venstrefløjssalibi til en socialdemokratisk nedskæringsregering.*

Enhedslisten skriver at det nye i deres nye strategi i virkeligheden blot er en ændring i deres taktik, hvor de i fremtiden i teorien vil driste sig til at kunne stramme kursen overfor en kommende S-regering.

"Efter 25 års praksis som støtteparti har Enhedslistens ledelse nu ændret den parlamentariske linje. Konkret betyder det, at det nu er en mulighed, at Enhedslisten trækker støtten overfor en socialdemokratisk regering.

Enhedslisten har tidligere altid peget på en socialdemokratisk statsminister – det største parti i rød blok. Enhedslisten har aldrig stemt for politik, som partiet har været imod selvom det kom fra en socialdemokratisk regering, og en socialdemokratisk regering har derfor kunnet vælte sig selv, hvis de ikke har kunnet finde flertal til fx en finanslov. Men Enhedslisten har ikke tidligere aktivt ville vælte en socialdemokratisk regering, hvis der var flertal med højrefløjen. Det bliver nu en mulighed, ligesom Enhedslisten kan stille politiske betingelser for at pege på socialdemokraterne ved en regeringsdannelse."

Et nyt DONG-salg eller næste skattereform, skal potentielt kunne betyde at Enhedslisten vil trække sig som parlamentarisk grundlag. I øvrigt en mærkværdig parlamentarisk omstændighed der ikke i sig selv udløser regeringsskifte eller valg.

I alle Enhedslistens udtalelser og dokumenter omkring deres nye stramme kurs overfor en kommende S-regering, så er selve de politik områder der nævnes også bemærkelsesværdige. Der er nemlig kun tale om ganske vage antydninger af hvad de kunne handle om der var så vigtigt at dette nye farlige værktøj i den parlamentariske værktøjskasse kom i brug.

"Det er et grundlæggende princip for Enhedslistens parlamentariske arbejde, at vi arbejder for den mindste forbedring og imod den mindste forringelse, og vi vil aldrig lade os presse eller true til at medvirke til forringelser af almindelige menneskers vilkår, forringelser for naturen og miljøet eller forringelser af frihedsrettighederne. Hvis en socialdemokratisk regering bryder de løfter, der fik Enhedslisten til at pege på en socialdemokratisk forhandlingsleder, eller hvis den sammen med højrefløjen gennemfører alvorlige angreb på mennesker eller miljø, kan Enhedslisten beslutte at trække sin parlamentariske støtte til regeringen, så vælgerne kan spørges ved et valg."

Og mest bemærkelsesværdigt er det at det slet ikke nævnes at det også kunne handle om krig, oprustning eller EU.

Det er ikke blot tilfældige udeladelser, men fortæller med al ønskelige tydelighed at Enhedslistens parlamentariske strammerprincipper aldrig vil blive farlige.

Krisen på den reformistiske venstrefløj har fået den til at være i konstant transformation, og man må advare mod dens evne til at genopfinde sig selv i enten nye partier, eller "enhedslist", eller blot med nye ansigter.

Det der er fælles for venstrereformisterne er at de bygger på illusioner. Det borgerlige demokrati bliver hos dem det vigtigste og i virkeligheden den eneste kampplads. Og alle politiske kampe forvandler sig til valgkampe, hvor det primære politiske krav der rejses er: Flere stemmer til den "Røde Blok", og garanti for nye nederlag.

Oktoberrevolutionen i 1917 viste den eneste farbare vej.

Redaktionen 11. oktober 2017

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspris 2018

Kommunistisk Politik
- Enhed og Kamp
4 nr. 325 kr.

Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer
1. kvartal 2018

VIGTIGT!

Til alle abonnenter og læsere af Kommunistisk Politik!

Dette nummer af Kommunistisk Politik (10, 2017) er det sidste af bladet i det format og udseende, som det med små ændringer har haft i de sidste 20 år.

Fra næste nummer hedder det Kommunistisk Politik/ENHED og KAMP og bliver til et teoretisk og politisk kvartalstidsskrift med nyt udseende og med det dobbelte sideantal af det nuværende månedsblad.

Hvert nummer vil udover danske indlæg og analyser rumme en række oversatte artikler fra CIPOML's internationale halvårslige tidsskrift Unity & Struggle.

I 2018 vil det udkomme omkring den første - i februar, maj, august og november.

Det første nummer udkommer 1. november i år op til markeringen af 100-året for Oktoberrevolutionen.

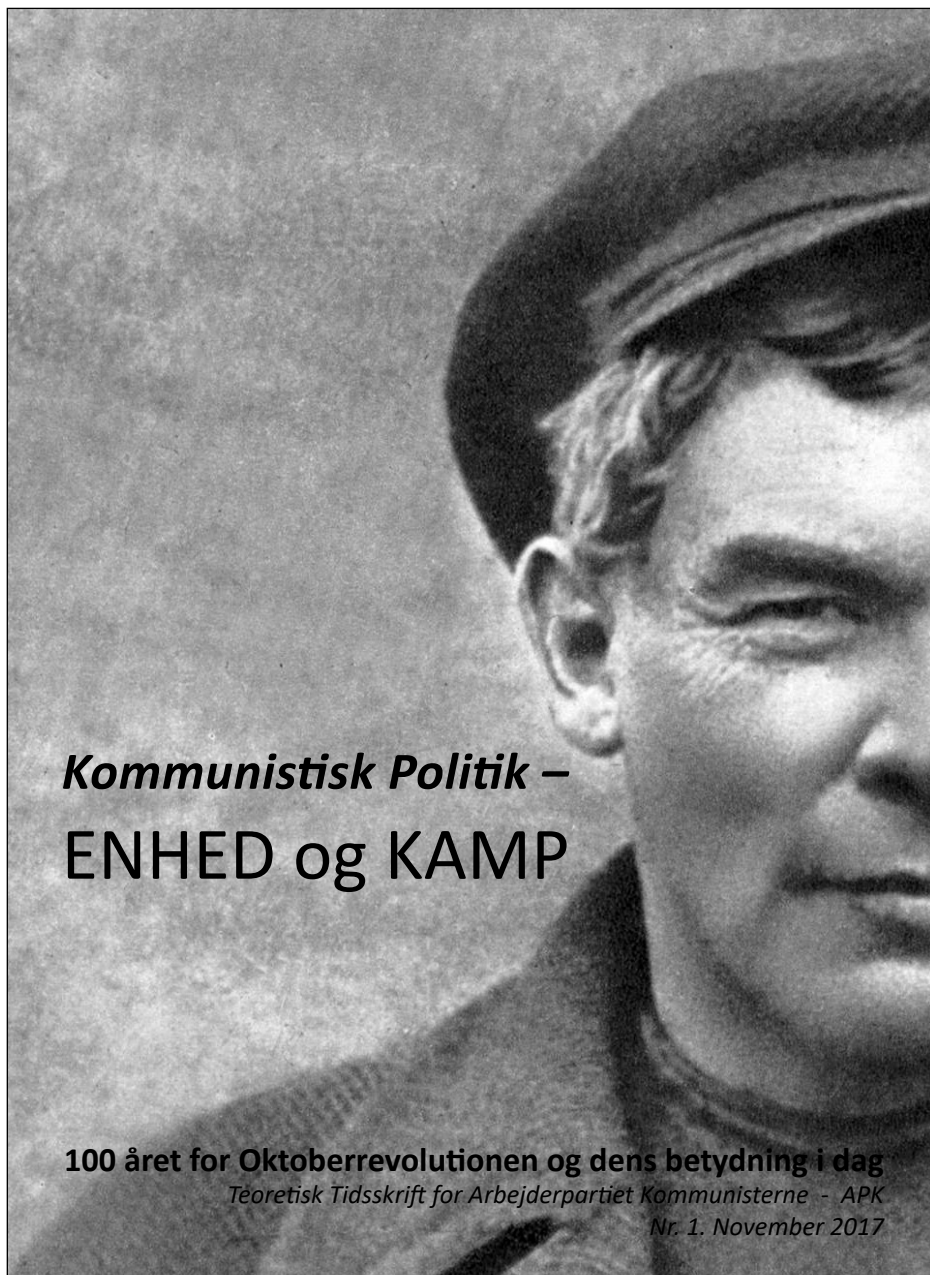
Det vil være et særnummer om den store socialistiske revolutions historiske og aktuelle betydning med artikler fra Unity & Struggle særnummer herom.

Det vil samtidig udgøre et dobbeltnummer af Kommunistisk Politik (11-12, 2017) og dermed afslutte indeværende årgang. Alle abonnenter vil automatisk få det tilsendt.

Samtidig opfordres alle til at gentegne deres abonnementer for 2018.

Den nye udgave betyder også ændringer af både løssalgs- og abonnementspriser. Det nuværende årsabonnement på månedsbladet inklusive forsendelse har været 425 kr. Med det nye format på kvartalstidsskriftet bliver forsendelsen endnu dyrere.

Prisen for et årsabonnement (4 numre) vil i 2018 være 325 kr. inklusive forsendelse til jeres adresse.

Løssalgsprisen bliver 60 kr. pr. nummer.

Vi benytter lejligheden til at sige tak til alle abonnenter og læsere for godt kammeratskab omkring månedsbladet - og velkommen til det nye tidsskrift.

Redaktionen 9. oktober 2017

**Tag godt imod det nye
Kommunistisk Politik /
ENHED og KAMP!
Tegn eller gentegn abonnement for
2018!**

Tusinder protesterer:

Velfærdskampen må rettes ind mod at skrotte alle de nyliberale reformer

Protesterne mod de skiftende regeringers nyliberale nedskæringsfelttog er forstærket ved folketingets åbning og det kommende kommunalvalg. VLAK-regeringen har været tvunget til et tilbagetog ved at sløjfe næste års nedskæringskrav på 2 pct. på sygehusene. Men der lyder et stadig stærkere krav om, at hele nedskæringspolitikken skal skrottes.

Folketingets åbning var ledsaget af store protester i hele ugen. Uddannelsessøgende demonstrerede over hele landet mod krav om nedskæringsstop. 3400 tillidsfolk mødtes i Odense og satte gang i en kampagne for velfærd. Og på folketingets åbningsdag krævede krigsmodstandere et stop for Danmarks krige og kostbare oprustning, mens aktivister fra de sociale bevægelser forlangte førtidspensionsreformen og de andre asociale nedskæringsreformer, som er gennemført af skiftende regeringer, skrottet og sendt på historiens losseplads.

Protesterne kan notere sig nogle fremgange, lige nu hjulpet af, at der er kommunalvalg lige om hjørnet og de regeringsbærende blokke frygter at blive stillet til vælgeransvar for, hvad de har gjort. De omfattende protester fra

ling, som der står nyliberale EU-reformer på.

Socialdemokraterne med Mette Frederiksen i spidsen håber, at hendes og hendes partis bedrifter med Thorning-regeringen 2011-15 med bl.a. den umenneskelige førtidspensionsreform og meget andet vil være gået i glemmebogen til kommunalvalget og det næstkommende folketingsvalg. Men Mette Frederiksen og Co. vil ikke love at skrotte nogen som helst af de ulykker, den nyliberale reformpolitik har afstedkommet. Heller ikke det brutale kontanthjælpsloft, som partiet erklærede sig imod.

Der er ingen som helst grund til at forvente, at det bliver bedre med Mette Frederiksen næste gang.

De folkelige protester kræver, at den nyliberale EU-inspirerede og -dikterede politik gennem de sidste årtier stoppes og vendes helt

om. De mange nedskæringsreformer skal skrottes, uanset hvilken regering der har været ansvarlig, og uanset hvem som kommer til. For det er ikke den ene eller anden regering eller minister, som er problemet.

Problemet er *hele* den asociale nyliberale politik til gavn for arbejdsgiverne og de rige, som EU forlanger gennemført af medlemsstaterne.

I udtalelsen fra det store tillidsmandsmøde i Odense den 4. oktober hedder det:

“400 tillidsvalgte siger nu stop. Der er brug for et opgør mod den politik, der omprioriterer store milliardbeløb fra velfærdssamfundet til skattelettelser for de rigeste i Danmark.

Ved dagens topmøde for 3.400 tillidsvalgte i Odense blev det vedtaget at fortsætte aktiviteterne under overskrif-

Skrot reformerne

sundhedspersonalet landet over gennem flere år har nu ført til, at VLAK-regeringen sammen med Dansk Folkeparti meddeler, at det vanvittige 2 % effektiviseringskrav til hospitalerne, der jager medarbejdere på flugt og slår patienter ihjel, ikke skal gælde for året 2018.

Der står selvfølgelig kommunalvalg og parlamentarisk taktik skrevet over det hele. Der er ikke tale om en skrotning eller bare tilbagerulning af de allerede påtvungne nedskæringer, men om et taktisk tilbagetog, der letter presset på et felt. Det har samtidig også været nødvendigt for at regeringen og dens støtteparti kan gå videre med en hel stribe nye love i den kommende sam-

**DANMARK
for
VELFÆRD**

Stop besparelserne – sig ja til velfærden

LO-storbyerne står bag en manifestation for velfærd den 7. november.

ten 'Stop besparelserne – sig ja til velfærden'. Hensigten er at skabe en bred folkelig manifestation til fordel for det velfærdssamfund, som vi kender. Aktiviteterne vil nu få et lokalt sigte med deltagelse af hundredvis af tillidsvalgte – og de vil kulminere over det meste af landet den 7. november, som nu bliver 'Velfærdens dag'.

Det er lokale LO-sektioner, LO Storbyerne, der har været drivkraften bag stormødet i Odense. De har fået opbakning fra lokale kolleger i FTF og fra i alt 16 faglige organisationer på det private og det offentlige arbejdsmarked.

Det er positivt. Mange faglige kræfter har været aktive mod nedskæringspolitikken i mange år. Men mange andre kommer først med nu – og bedre sent end aldrig. Nogle af fagforeningstoppene vælger stadig at blive siddende på hænderne, som f.eks. Metal.

Men der er mangler i kampagnen 'Danmark for velfærd'. Den er ikke tænkt som opbygningen af en bred folkelig modstandsfront mod den nyliberale politik, hvor de faglige kræfter spiller en vigtig rolle sammen med mange andre. Kampagnen ønsker derimod at være et projekt, andre simpelthen kan slutte op om. Den tager heller ikke klar afstand fra den nyliberale politik som helhed – indbefattet den tidligere socialdemokratiske regerings ansvar. Den stiller ingen krav til en kommende S-ledet regering om at skrotte reformerne.

Nogle vil mene, at det ikke mindst drejer sig om faglig valgkampstøtte til Socialdemokratiet og Mette Frederiksen i november, og at kampagnen risikerer at tabe gejst, når kommunalvalget er overstået.

Hvad der er brug for, er en virkelig bred og samlet modstandsfront – der ved åbningen af folketinget i år manifesterede sig i separate aktioner. En front, der sætter et reelt og konsekvent opgør med den nyliberale reformpolitik på dagsorden og ikke bare kræver, at nye reformer stoppes, eller nogle rulles tilbage, men at de skrotes sammen med hele reformpolitikken.

Løsarbejde, løndumping og usikkerhed

13 % af alle udbudte jobs er midlertidige.

Uanset om du er pædagog, lærer, sygeplejerske, håndværker eller ufaglært, skal du ikke regne med et sikkert og fast job. Usikkerheden er sat i system, idet mere end hver tiende jobopslag går til et midlertidigt job. Vilkårene er oftest dårligere end i faste jobs, der er højere arbejdsløshed, lavere livsløn og lavere pension. Og problemet er stigende, viser nye tal fra LO.

Opslået arbejde inden for f.eks. sundhedsvæsenet er ofte enten et tidsbegrænset vikariat, et job som tilkaldevikar eller simpelthen bare tidsbegrænset. Sorteper bliver givet videre, så nedskæringer og rokeringer på det offentlige område bliver tørret af på de ansatte. Arbejdsstyrken skal være fleksibel på samme måde som på det private. Er der nedgang i produktionen, skal det nødtigt være arbejdsgiveren, der betaler.

På det private område har arbejdsgiverne også taget fat på at 'løse' deres problemer ved i enighed med fagforeningstoppen at indgå overenskomster, hvor arbejdstiden er fleksibel inden for meget brede rammer. Er der ikke lige en ordre, kan arbejderne sendes hjem, og tilsvarende kan arbejdsugen sættes op efter behov, når der er travlt. Dette gav en kæmpe modstand og et klart Nej til overenskomsten på mange områder inden for det private ved sidste overenskomst. Men den efterfølgende sammenkædning af afstemningerne med helt an-

dre områder tryllede Nej'et om til et Ja.

Hvor mange af de opslåede jobs der er tidsbegrænsede, svinger meget fra branche til branche. For sosu'er, pædagoger eller pædagogmedhjælpere inden for socialområdet er det hele 26 %.

Forholdene skifter også fra kommune til kommune. I Gladsaxe og Hjørring er f.eks. hvert femte jobopslag til alle slags arbejdspladser i kommunen en kortere ansættelse.

Arbejdskraften bliver fleksibel – og i høj grad også billigere. Hele løsansættelses-systemet, hvor man arbejder på ringere vilkår, accepteres af fagbevægelsen og medvirker til at skabe en gruppe af 'working poor' – flere bliver fattige, selvom de arbejder. I EU-landene som helhed befinder næsten 20 millioner, eller 10 pct. af de arbejdende (lønmodtagerne), sig i denne kategori.

For den enkelte ansatte betyder løsansættelse lavere løn, dårligere forhold, mere arbejdsløshed, usikker økonomi og en stresset og usikker hverdag. Det er en form for generel løndumping, der presser hele arbejdspladsen og arbejdsmarkedet. Sammenhold og arbejdskamp bliver vanskeligere, der bliver mindre mulighed for engagement og for at sige fra over for dårlige forhold og dårlige arbejdsgange.

Ikke alene er særlige brancher hårdt ramt – løsansættelse rammer også kvinderne hårdest.

10.000 unge sagde Stop nedskæringer på uddannelse

10.000 unge sagde den 5. oktober Nej til milliardnedskæringer og ødelæggelse af deres og fremtidens uddannelser.

I København, Århus, Aalborg, Odense og Rønne var der demonstrationer, sit-ins og nedlæggelser af undervisningen.

Regeringen vil spare 14,7 milliarder kr. på uddannelse frem til 2021! Det er allerede dagligdag med fyringsrunder, faglukninger, større klasser samt dårligere maskiner og udstyr.

De fælles krav, der samlede for erhvervsskoler, gymnasier, mellemlange og lange uddannelser på dagens demonstrationer, var

Hæv kvaliteten – Stop nedskæringer på uddannelse – Bevar SU

Fotos KPnet og Uddannelsesalliancen

Unge i kamp

Skrot den sorte uddannelsespolitik – Stop pengemændenes diktatur!

Udtalelse i forbindelse med uddannelsesdemonstrationerne landet over 5. oktober 2017.

Dansk uddannelsespolitik har alt for længe været lagt i hænderne på erhvervslivet. Det er skiftende regeringers slogan for nedskæringer og neoliberalistiske reformer, og det har fundamentalt ændret indholdet i skoler og gymnasier og tekniske skoler og højere uddannelser.

Denne Lars Løkke-regering er ikke anderledes og har for alvor lagt en kurs mod gradvis privatisering af alle uddannelser i landet, med nedskæringer, der udsulter offentlige finansiering.

Det er derfor klart, at vi må konkludere,

at erhvervslivets politiske interesser er nedskæringer, i direkte modsætning til befolkningens ønsker om, at alle – også børn af mindre velstillede familier – har ret til en god uddannelse.

Uddannelse skal ikke være discount, fordi det gælder ungdommens fremtid, og dermed vores alle sammens fremtid.

Det er på tide at vende bøtten og smide erhvervslivet og deres nedskæringspolitik ud af skolesystemet. Ind med kvalitet og rigeligt med penge til, at alle børn kommer ud af skolen med muligheder, der passer med deres potentiale. Med garanti for praktikpladser til alle, der vælger en faglig uddannelse.

Og ingen klippekortsordninger eller stopprøver. Eller lukkede døre for skift af uddannelse.

Fortsættes den nuværende nedskæringskurs, lander Danmark med et system som det amerikanske, hvor studerende selv skal betale for uddannelsen og kun en lille elite har mulighed for give deres børn en god uddannelse. En anden vej er mulig.

Det er på tide at sætte en dagsorden fra neden, der giver befolkningen, ansatte og studerende plads i demokratiet på universiteter og skoler, og stopper pengemændenes diktatur.

Arbejderpartiet Kommunisterne

Flere fattige i Danmark:

Usikre lavtlønsjob, kontanthjælp osv.

Danmark er hurtigt på vej i Tysklands, UK's og USA's fodspor. En stadig større del af befolkningen er regulært fattige. Arbejdende fattige må have et, to eller flere småjobs for at klare sig igennem. 'Working Poor' udgør en voksende andel af arbejderklassen. Men Lars Løkke sagde i sin tale ved folketingets åbning, at 'Vi' er blevet rigere.

Folketinget blev ved åbningen mødt af fattige klædt i laser og pjalter fra aktionsgrupper mod fattiggørelsen, der har grebet om sig i Danmark i de senere år.

Lars Løkke meddelte i sin åbningstale, der også var en valgtale op til kommunalvalget, at 'Danmark er blevet rigere', og at der skal deles ud af 'rådighedsbeløbet', for at de rige kan blive endnu rigere. Han overså og overhørte fuldstændigt de titusindvis af ofre for hans egen fattigdomsskabende politik, som demonstranterne fra Jobcentrets Ofre, Næstehjælperne m.fl. repræsenterede.

'Fattige åbner folketinget' erklærede derimod:

"Politikerne har via skiftende regeringer gjort udsatte mennesker mere og

Fattige i Danmark

mere fattige gennem de sidste par år. Ligeledes er dagpengesystemet blevet kraftigt forringet – hvilket leder flere ind i en udsat position og gør arbejds-

markedet prekært og usikkert. Og kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen og integrationsydelsen har slået sømmet i kisten og ledt mange ud i desperation og armod."

Og de tilføjede:

"Uligheden stiger og stiger, og flere end 60.000 børn betegnes nu som 'reelt fattige'.

Flygtninge der kommer fra krig og rædsler er blevet sat på en regulær sultecirkulærydelse.

Det er stort set umuligt at få en førtidspension. I stedet tvinges borgere ud i årelange forløb med jobprøvning, ressourceforløb, sengepraktikker, virksomhedspraktikker uden løn, udnyttejobs m.m."

Men der findes endnu flere fattige i Danmark. Det er ikke alene dem, der er tvunget på kontanthjælp og de laveste overførselsindkomster. Det er også folk i arbejde. Tilmed ofte ikke bare med et, men også to eller tre jobs, hvoraf ingen kaster nok af sig til at leve anstændigt for.

Aktioner og demonstrationer mod førtidspensionsreformen fortsætter i den ene by efter den anden. De bakker op om folk der bliver nægtet førtidspension på trods af absolut ingen mulighed for at klare et arbejde og kræver deres ret. De kræver også at den menneskelige nedskæringslov om førtidspension fra 2013 fuldstændigt ændres.

Aktion systemets ofre skriver bl.a.: Det var en god aktion idag hvor der blev afleveret dialogkager til byrådet og lavet en solidarisk menneskemur mod den uanstændige behandling alt for mange borgere bliver udsat for. Flot fremmøde, flere kom langvejs fra, men også mange fra byen havde valgt at støtte op. Endnu en dejlig dag til alle, håber vi ses igen d. 6 nov. i Randers :-)

Sammen er vi altid stærkest

Billede fra aktion i Fredericia 9. okt.

Det er dem, man på engelsk kalder 'Working Poor' – fattige i arbejde, fattige på trods af arbejde. Dem er der også titusinder af. Folk med deltidsjobs, og deraf rigtig mange kvinder.

Det officielle Danmark med Løkke og Co. i spidsen vil ikke drømme om at indrømme, at de ikke bare producerer ludfattige udstødte, men også skaber arbejdende fattige.

Men et af hovedformålene med VLAK's og de tidligere regerings fattigdomsskabende politik – som også er EU-politik – er at presse lønningerne nedad. Der bliver flere og flere, der arbejder på de laveste satser og i såkaldt 'usikre jobs'. Også i Danmark.

Hver gang der bliver skabt fem nye job i EU, er de fire af dem på deltid eller midlertidige.

Inden for rengøring, hotel- og restaurationsbranchen findes der en stor gruppe, der er nødt til at have to eller tre job for at kunne klare sig. Mange af dem arbejder under 15 timer om ugen.

Tina Møller Madsen, formand for 3F Privat Service, Hotel og Restauration, siger det sådan:

– Mange kan ikke leve af deres løn, og er nødt til at have tre jobs, hvis det skal løbe rundt. Det er working poor, der er kommet til Danmark.

– Det har konsekvenser: Mange medlemmer kan ikke bare gå i banken og få et lån til en bil eller en bolig, fordi deres jobs med få timer ikke bliver set som fast beskæftigelse.

– Vi ser kontrakter på alt mellem 0 og 15 timer, og det kan man simpelthen ikke leve af.

– Det ligner mere og mere Tyskland og Sydeuropa, hvor man gør rent for ti euro eller mindre i timen.

Det er en stor fed statsministerløg, at 'Vi' – underforstået 'Vi alle' – er blevet rigere.

Et begrænset lag i toppen med deres helt egen regering er til gengæld blevet styrtende rige.

Støtteerklæring fra Jylland til "De fattige åbner Folketinget"

Til Bekæmp fattigdom NU – Næsthjælperne – Jobcentrets ofre og Månestrålerne.

Da vi i modsætning til de tidligere år ikke kan komme i år, sender vi godt vejr og håb om en rigtig god dag i fattigdommens navn ...

Lad os vise politikere og borgere i Danmark, at vi har fået nok af ulighed. Lad os vise solidaritet med de 63.000 børn, som lever i fattigdom, og deres familier, at nogle bekymrer sig om dem.

Lad os sætte foden ned over for kontrol og ydmygelse af en befolkning, der lider under stress og frygt for fremtiden. Lad os forlange, at folk, der ikke kan arbejde, får en anstændig sagsbehandling og ret til at leve et værdigt liv med en indtægt, som rækker til både mad, medicin samt husleje og en julegave til børn og børnebørn. Lad os kræve, at syge ikke skal piskes rundt i forløb, der gør dem endnu mere syge, eller endnu værre, slår dem ihjel.

Lige meget hvor mange sanktioner man bruger, gør det ingen raske. Over 70 procent af dem på kontanthjælp er syge, som *ikke kan* arbejde. Hvad koster det ikke at indhente nye lægeerklæringer og lægekonsulenter ind i sagerne? Lad os række hånden ud til nye borgere, som er flygtet hertil, og byde dem velkommen i fællesskabet i stedet for at tage deres værdier og sætte dem under fængselslignende forhold.

Danmark er ikke længere det land, vi kender, og som vi var stolte af. Giv os

vores Danmark tilbage. Det det Danmark hvor sund fornuft og lighed var i højsædet. Det land, som resten af verden så på med benovelse fordi vi passede så godt på hinanden.

Skiftende regeringer har udhulet vores velfærd, så sammenhængskraften er forsvundet. Det vil vi simpelt hen ikke finde os i.

En bevægelse har fundet sin begyndelse. Den startede med de første reformer og er blevet stærkere og stærkere. Det sidste år er den blevet så stærk, at den ikke længere kan ignoreres, selv om man prøver.

For bare få år siden kunne man ikke mobilisere folk til aktioner, særligt ikke syge, som i sagens natur ikke havde kræfterne. Syge i hele landet viser vejen nu.

Både på Sjælland, Fyn og Jylland skyder der protestgrupper op. I Jylland kæmpes der fra by til by, hvor vi fysisk møder op til byrådsmøder og opfordrer til at skrive til ministeren og kræve loven lavet om.

De seks byer København, Odense, Randers, Aarhus og Aalborg startede, og vi tænkte, vi ville sælge budskabet til resten, samtidig med at vi kræver, at kommunerne tolker sagerne til borgerens fordel, hvor de kan. Også her mærker vi, at bevægelsen bliver stærkere og stærkere. Det er bare med at klø på og ikke give op.

Hilsen Aktion Systemets Ofre (Jylland)

Forkortet af Kommunistisk Politik

VLAK og DF: Kontanthjælpsmodtagerne betaler Flere biler på vejene – mere forurening

Et par dage efter at have promote- ret Danmark som klimaforkæmper på FN's generalforsamling demonstrerer Løkke-regeringen igen, hvor sort dens politik er – også på miljøområdet.

Regeringen har indgået en aftale med DF, der konsekvent fremmer privatbi- lismen og forureningen. Socialdemo- kratiet forventes at støtte op.

Aftalen om nedsættelse af registre- ringsafgiften vil fremme bilsalget og tilgodeser samtidig bilister i den højere ende af indtægtsskalaen. Registrerings- afgiften på en bil til omkring 460.000 kr. falder med 53.000 kr., mens de mindste biler og el-biler kun får en minimal lettelse. I aftalen sænkes også prisen på at krydse Storebæltsbroen med en fjerdedel. En klar invitation til både flere personbiler og lastbiltrafik gennem landet. Der er allerede i samme hug bevilget penge til et tredje spor på den fynske motorvej.

Kontanthjælpsmodtagerne skal betale

Følgerne vil både blive flere biler på vejene og mere forurening. Gaven til bilejerne og producenterne vil ligesom skattelettelserne til de højestlønnede

være en del af omfordelingen fra den sociale sikring til de velhavendes per- sonlige forbrug.

Frem mod år 2020 finansieres de lavere bilafgifter direkte med pengene fra den såkaldte 'Jobreform 1', som bl.a. ind- førte kontanthjælpsloftet og 225-timers reglen.

Aftalen åbner også en motorvej for re- geringens og DF's samarbejde. Nu er grunden lagt til 'det konstruktive sam- arbejde', der skal sikre en finanslov med skattelettelser til de rige og endnu strammere udlændingepolitik.

Socialdemokratiet ser også ud til at være med på vognen:

– Det ligner umiddelbart noget, som vi kan tilslutte os, udtaler partiets skat- teordfører, Jesper Petersen.

De Danske Bilimportører er lettede og glade.

Det er der brug for, er ikke flere biler, men bedre og billigere kollektiv trans- port, arbejdspladser tæt på, hvor man bor, og langsigtede og hurtige planer for at stoppe CO2-udledningen og forureningen i det hele taget – ikke at fjerne CO2-målene for 2050.

Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og De Radikale har alle holdt kongres, årsmøde eller landsmøde og fremlagt deres taktiske udspil for at vinde rege- ringsmagten og fremgang til kommu- nalvalget.

Ingen af dem kunne dog præsentere selv den mindste smule i retning af et politisk alternativ, der modsvarer ar- bejderklassens eller flertallets interes- ser. Alle vil fortsætte den fælles EU- og NATO-politik og lade arbejderne og de fattigste betale.

Socialdemokratiets kongres vedtog et nyt principprogram, et program for en fortsat borgerlig 'tobens-politik'. Det ene ben angiver en vis form for kritik af tingenes tilstand, mens det andet ben udtrykker hensynet til 'den nødven- dige' politik – til kapitalinteresser, EU og NATO. Praksis viser igen og igen, at det er ben nummer to Socialdemokra- tiet bruger til at gå med.

De folkelige protester mod førtidspensionsreformen

SD trækker gerne velfærdskortet i ord og slår sig aktuelt op på en modsætning mellem skattelettelser og velfærd:

“Hvis pengene først er brugt til top- skattelettelser, kan de ikke blive brugt til velfærd. Det ved vi, og det ved dan- skerne”.

Men vil Mette Frederiksen fjerne top- skattelettelser eller andre gaver til vel- havende eller til erhvervslivet? Nej, det afhænger af konjunkturerne. Er det krise skal de fattigste stadig være dem der betaler. Det samme gælder fattig- domsreformerne.

De reformramte har ikke glemt, at det var den tidligere S-SF-R regering, der var initiativtager til en af de ondeste reformer, der afskærer syge fra førtids- pension og parkerer dem på lave ydel- ser og uendelige arbejdsprøvninger og 'ressourceforløb'.

Vil S ændre noget? Først den dag, hvor regeringen meldte ud at der skulle juste- res i den forhadte førtidspensionreform som reaktion på den stædige kamp fra den sociale bevægelse, åbnede partiet

Taktisk dobbeltspil: Kommunalvalgkampen kører

op for muligheden.

Når det kommer til miljøpolitikken betyder to-benspolitikken, at hensyn til miljøet skal altid 'afvejes' af hensynet til erhvervslivet – 'bæredygtighed skal afbalanceres af vækst'.

Socialdemokratiet er åben overfor regeringssamarbejde med både Dansk Folkeparti og de Radikale – de nye og de gamle venner, ligesom Dansk Folkeparti gerne vil øge sin salgsværdi overfor Venstre ved at bygge bånd til Socialdemokratiet.

Dobbeltspil S/DF

Dobbeltspillet fortsætter, trods det at Kristian Thulesen Dahl nu åbent har erklæret, at partiet vil pege på Venstre som regeringsparti ved næste valg. Og helst med dem selv som den anden halvdel af regeringen. Men... måske på Mette Frederiksen til næste valg igen...og ude i kommunerne ser man store samarbejdsmuligheder.

DF har i takt med Socialdemokratiets åbne borgerlige politik forsøgt at slå sig op som arbejderens ven, hvad der dog i praksis gennemgående har været lige så falsk som SD's påstand om det samme.

Når det kommer til stemmeafgivning bakker DF op om nedskærings- og krigspolitikken. Selv overfor deres kernevælgere, de ældre. I 24 ud af 29 af de danske kommuner har DF støttet forringelser på ældreområdet.

Det ser ud som om DF's optur med hensyn til vælgeropbakning er toppet. Et frafald af både medlemmer og vælgere er sat ind. Partiet har mistet ca. 20 pct. af vælgerne siden sidste valg – og en lige så stor procentdel af partimedlemmer har meldt sig ud.

Kvoteflygtninge: Knæfald for V-DK

"To-benspolitikken" kom også klart frem i fastlæggelsen af indvandrerpoli-

tikken, der er en vigtig brik i Socialdemokratiets valgkamp.

Det blev landsmødets beslutning, at man ønsker at bakke op om Inger Støjbergs indstilling til kvoteflygtninge: Ingen skal lukkes ind i Danmark i 2017. Figenbladet blev erklæringen i principprogrammet om, at SD skam ønsker at flygtninge skal hjælpes og fordeles gennem FN, bare ikke lige nu – fordi asylsystemet bliver udnyttet af menneskesmuglere.

Kommunalvalg 2017

Det rene vrøvl, for kvoteflygtninge kommer jo netop ikke til landet ved hjælp af menneskesmuglere.

I et forsøg på at lukke ned for Dansk Folkepartis og andre partiers mulighed for at overtrumfe med en endnu strammere indvandrerpolitik foreslog Mette Frederiksen at låse alle i en fælles 'bred aftale'.

"Lad os få funderet sådan en bred aftale hen over den politiske midte, så danskerne ved, hvad de kan regne med. Så den majoritet af danskerne, der står bag en stram udlændingepolitik – og det er en majoritet – ved, at det også er det, der kommer til at gælde i fremtiden."

Mette Frederiksen leflede grundigt for DF og sammenkædede kriminalitet og indvandring. Konklusionen for den praktiske politik blev: Ingen kvoteflygtninge, men mere politi.

De radikale vil gerne have kvoteflygtninge – til gengæld vil de have oprustet og militær ved alle EUs 'ydre' grænser: Partiet er klart for EU som militariseret imperialistisk supermagt.

Enhedslisten og 'det mindste onde'

Vi ser et korrupt mismask af taktisk spil og rådden politik på begge fløje i dansk politik foran os og en tidligere praksis fra en SD-ledet regering.

Hvordan kan et parti som Enhedslisten fastholde sin støtte til en såkaldt 'rød blok'? Til en regering der støtter danske krige, NATO-oprustning, aflevering af den nationale selvstændighed til EU og ondsindet spare- og nedskæringspolitik.

I praksis lægger dette 'alternativ' og håbet om at forringelserne kan blive en lille bitte smule mindre en spændetrøje på klassekampen og det der virkelig kan rykke noget. De taktiske hensyn til enhed med Socialdemokratiet, SF osv. kommer til at sætte det parlamentariske spil over konsekvente krav og samlingen omkring dem udenfor Christiansborgs kontorer.

Opgavetyvene i Dansk Erhverv, regeringen og EU:

Vil have mere privatisering og sikker profit

Regeringen har lanceret en ideologisk offensiv for at lovsynge 'den private sektor' og sætte den offentlige i skammekrogen, så det bliver lettere at stjæle overskudsgivende offentlige virksomheder til privat profit.

Regeringen har lanceret udspillet "Fair og lige konkurrence". Der skal laves skarpe regler, der holder opgaver væk fra kommunerne, så der kan sikres mere profit til det private erhvervsliv. Kommunalfuldmagten skal ophøjes til lov, og overholdes reglerne ikke, skal der kunne sættes ind med sanktioner.

For kapitalen er markedet alt, og enhver aktivitet er sat i verden for at kunne skabe profit. Når opgaver i samfundet løses inden for det offentlige område uden at gøres til en forretningsmulighed, kaldes det nu 'opgavetyveri'! Dansk Erhverv fører sig frem med denne form for nysprog, og regeringen har netop fulgt op med et forslag om at

Man kan ikke bevare velfærden under kapitalistisk konkurrence logik

gøre kommunalfuldmagten til lov, helt i trit med krav fra EU om mere privatisering.

der må løses uden at lægges åben for profit. Både store områder og alverdens mindre delopgaver er i dag udliciteret inden for kommuner og stat.

Profitpolitik

Luns for luns har EU og skiftende regeringer sikret, at nødvendige samfundsopgaver, der har været løst inden for det offentlige område, er blevet solgt ud. Eksemplerne er utallige. Værdier, der er bygget op gennem mange år af vores fælles penge, bliver omdannet til en vare, er blevet solgt og har givet milliardprofitter til køberne, de store kapitalfonde.

Siger man DONG Energy, kender man recepten. Eller når driften af plejehjemmet, rengøringen eller pasningen af parken er udliciteret til private, der udmærker sig ved at trække en profit ud af driften og i mange tilfælde også ved at gå fallit. Begge dele betales af brugerne og befolkningen.

"Det offentlige skal holde sig til kerneopgaverne," meddeler regeringen i deres udspil. Den lille kerne, der skal blive stadig mindre, for privatiseringen æder sig ganske kraftigt ind på den del,

"Unfair konkurrence," kalder regeringen det i sit udspil, når det offentlige løser opgaver, som kapitalen ønsker at lægge sin klamme hånd på. Som eksempler nævnes, at det offentlige ikke må drive kursusaktiviteter eller lade bibliotekerne udlåne bageudstyr, som "private virksomheder lever af at sælge og udleje". Hvis der tilbydes fitness eller de kommunale skove sælger brænde, skal det sikres, at prisen ikke underbyder de private. Alt skal underlægges kapitalens kontrol. Hvis det offentlige område tilbyder en ydelse, skal monopolprisen holdes.

"Når det undtagelsesvist giver god mening, at en offentlig aktør varetager erhvervsaktiviteter, er det vigtigt, at private ikke udsættes for unfair konkurrence," siger regeringen. Det hele er koordineret med Dansk Erhverv.

Det offentlige må f.eks. ikke sælge viden om it-systemer i konkurrence med private it-rådgivningsvirksomheder, slås det fast. Her kan man jo ikke lade være med at tænke på, hvordan det er gået med det supersmarte amerikanske

**CIPOML markerer 100-året
for Oktoberrevolutionen
sammen i Paris**

**Lørdag den 11. november 2017
kl. 14-22**

Salle de la Bellevilloise, 19-21 rue
Boyer, PARIS 20°.

Det franske parti PCOF er værter

Omkostninger Faglighed
Kommuner Konkurrence
Nuancer Interesse organisationer Private
Nedlæggelse Velfærd
Kvalitet **Konkurs**
Marked **Pris** Frit-valg **Borger** debat
Medarbejder

IT-system Epic, der blev indkøbt til Region Hovedstadens Sundhedsplatform. Det er bygget til det amerikanske privatiserede sundhedsvæsen og har skabt udbredt kaos og skandale. Man nægtede i den forbindelse at lytte til erfaringer fra andre regioner eller samarbejde med dem om et system, der fungerer.

Hvis det offentlige beskæftiger sig med de nævnte områder, kaldes det 'erhvervsaktivitet'. Dvs. at samfundsopgaver ikke betragtes som opgaver, men allerede er defineret som en del af et marked, en opgave kommunen i så fald skal sælge. Det er en forvandling, der er sket, efter princippet om udlicitering blev påført samfundet med EU som murbrækker. Tidligere løste kommunerne en række opgaver, der nu er forbudt, ikke som en vare, men fordi de kunne løses praktisk. F.eks. blev det at male kommunens bygninger tidligere løst af kommunalt ansatte malere, planter blev dyrket på kommunens gartneri, mad blev lavet i plejehjemmets køkken osv.

Nu skal det offentlige klaskes på plads i en spændetroje med endnu strammere og faste regler og ikke mindst med mulighed for kontrol og sanktioner. Kommunalfuldmagten skal ophøjes til lov, og en klagemyndighed skal sørge for at der holdes justits.

"Den private sektor er grundlaget for, at vi har råd til den offentlige velfærd," påstår regeringen i deres udspil! Derfor skal de åbenbart have mere. Her glemmer de lige, at værdierne skabes af arbejderne i produktionen, og at merværdien tilegnes af ejerne af produktionsmidlerne. Nu vil de og 'investorerne' så have endnu mere retur af den del, arbejderne indbetaler i skat – ud over skattelettelser og alle de andre tyverier fra de fælles værdier, der gennemføres.

Inspektionsskibet Lauge Koch, delvist bygget i Polen

Fra Enhedslisten til Radikale: Kaster benzin på Trumps krigsbål mod Nordkorea

En række absurde og krigsophidsende udtalelser fra danske 'oppositionspolitikere' har genlydt i medierne: Der er ikke et gran af opposition at spore, når det gælder at kriminalisere Nordkorea og kaste benzin på Trumps krigsbål.

Angiveligt skulle Danmarks nyeste krigsskib være bygget med bidrag fra nordkoreanske arbejdere på lavtløn i Polen. Sådan lød foromtalen til en dokumentar, der vistes 26. september på DR2. Forargelsen kender ingen grænser. Ikke så meget over løndumpingen, men over at det kan finde sted, at nordkoreanske arbejdere har berørt et dansk krigsskib – og derved tjent penge hjem til 'det brutale regime'.

- Det er fuldstændig ubegribeligt, at det har kunnet ske. Det er helt uacceptabelt, siger Enhedslistens udenrigsordfører, Nikolaj Villumsen, mens Martin Lidegaard (R) og Henrik Dam Kristensen (S) fulgte op i samme spor. For alle ordførerne er det den helt afgørende skandale, at Danmark angiveligt har støttet Nordkorea.

Ifølge FN arbejder unge nordkoreanere "ofte under dårlige forhold for at tjene penge hjem til regimet".

Lyder det bekendt? Hvilket større byggeprojekt i EU kommer i dag til verden uden løndumping og underbetalte (øst) arbejdere? Hele EU's udliciteringssy-

stem og indre marked bygger på ideen om social dumping. Men den naturlige forargelse over løndumping kombineres med det egentlige budskab: Danmark har indirekte støttet Nordkorea! Det må ikke finde sted.

Bakker op om at udsulte Nordkorea

At nordkoreanerne skal være fattige, er led i en politisk plan fra USA, der følges ukritisk af Vesten. Der gennemføres omfattende økonomiske sanktioner. Donald Trump, repræsentant for vores tætteste allierede i NATO, USA, truede 19. september åbent fra FN's talerstol med at udslette Nordkorea. Hvor var forargelsen fra 'oppositionen'? Blev statsminister Lars Løkke Rasmussen, der tier og samtykker om USA's dødstrusler, kaldt i samråd, så 'det ikke kan ske igen'? Nej!

Det bliver pointeret, at man 'desværre ikke kan dokumentere historien', da den fandt sted for tre år siden, da man byggede skroget til 'Lauge Koch' i Polen. Strengt taget kan det hele være løgn. Ingen af ordførerne stiller spørgsmålstegn ved noget. Heller ikke ved den sammenhæng, historien lanceres i.

Hele historien – og ikke mindst politikernes reaktion – lugter langt væk af krigspropaganda.

100 år efter Oktoberrevolutionen

‘Vi bliver ved – Vi kommer igen’

DE TRE BLÅ RØVERE

1. Vi lister os afsted på tå
til kup i en regering.
Vi røver fra de syge og små,
og dem i aktivering.
Vi kø'r den liberale stil,
så du kan få en større bil
med rovet, der kan vi kun være tilfreds,
både Søren, Lars Løkke og Anders S.

2. Vi er 3 liberale blå,
ja helt udover kanten.
Vi røver fra din mors pension
og syge på kontanten.
Med bistandsfråds,
skal det være slut
Vi er en omvendt Robin Hood.
og giver til dem,
der har penge som græs.
både Søren, Lars Løkke og Anders S.

3. Vort motto er, at det skal ku,
betale sig at jobbe,
Og hvis du er for syg til det,
så kan du rende og hoppe
Vi røver os en fed pension,
om året mindst en million,
Så pyt med, at Danmark,
går nedenunder stress
synes Søren, Lars Løkke og Anders S.

Store folkelige markeringer i forbindelse med folketingets åbning: Sociale bevægelser, krigsmotstandere, uddannelsessøgende var på gaderne. Tusindvis af tillidsfolk har besluttet at gøre den 7. november til ‘Velfærdens dag’ over hele landet.

Folketinget, Løkke-regeringen og den parlamentariske opposition med Mette Frederikssens Socialdemokrati i spidsen har taget hul på en ny samling. Alle er de besluttet på at fortsætte den nedskæringskurs, der gennem de sidste årtier reelt har forvist det danske velfærdssamfund til historiens losseplads. De vil fortsætte klassepolitikken til gavn for de rige - på bekostning af det store flertal. De vil videreføre de nyliberale EU-reformer. Og de vil gennemføre en oprustning, dikteret af USA og NATO, der forbereder Danmark til krig mod Rusland.

Nyt forsvarsforlig og millionærskattereformer er blot nogle af de kostbare ‘re-

former’, der skal lodeses gennem med så lille opmærksomhed og så få protester som muligt.

Derfor var det vigtigt at så mange markerede sig på gaderne og synliggjorde deres protest. Og endnu vigtigere var løftet fra dem alle om, at de bliver ved, at de kommer igen. At nedskæringspolitikken skal stoppes, at flere nyliberale reformer skal bremses - og at de allerede gennemførte skal skrottes.

Den 7. november er det 100 års dagen for den russiske Oktoberrevolution, der ikke bare vendte op og ned på Rusland, men udpegede en helt ny retning for verdenshistorien. For første gang blev overklassens statsmagt og hele dens undertrykkelsesapparat tilintetgjort. For første gang tog underklasse - arbejderne - magten i et land og byggede en ny stat og et nyt socialistisk samfund. Virkningen overalt i verden var enorm.

Når 3400 danske tillidsfolk i Odense den

Fotos fra Folketingets åbning er fundet på facebook "De Fattige Åbner Folketinget" og "Bekæmp Fattigdom NU" m.fl.

5. oktober besluttede at gøre 7. november 2017 til ‘Velfærdens dag’ med masseprotester og aktioner over hele landet er det i realiteten en efterklang af Oktoberrevolutionen.

Der er kræfter nok, der vil gøre det til et spørgsmål om at udskifte en borgerlig regering med en socialdemokratisk og ved kommunalvalget den 21. november skifte det ene hold politikere ud med det andet fra den ene eller anden af de to blokke. Men det er ikke et spørgsmål om at skifte nogle topfolk ud eller ændre farven på de siddende politiske magthavere. Problemet ligger i, at de fører den samme nyliberale politik, fører de samme ulovlige angrebskrige, støtter de samme imperialistiske alliancer i form af EU og NATO.

Det vil også blive markeret ved protesterne på ‘Velfærdens dag’ den 7. november. På 100 årsdagen for det der er kaldt ‘den vigtigste begivenhed i verdenshistorien’.

Fredsfestival 2017 i Århus

NATO opruster på alle områder

Lørdag den 7. oktober holdt Århus mod Krig og Terror Fredsfestival i Århus. Som tidligere år blev det en dag hvor der blev diskuteret nogle af de mest presserende spørgsmål omkring krigsfaren og opbygningen af en folkelig bevægelse mod de stadigt mere alarmerende krigsforberedelser som vi placeres lige midt i gennem vores medlemskab af NATO.

Danmark har fået en vigtig rolle i NATO i oprustning af Norden og herunder militariseringen af Østersøen. Regeringens udspil til det ny forsvarsforlig vil sætte milliarder af til netop dette. Til missilbevæbning af danske fregatter, F35-bombefly, en udrykningsstyrke på 4000 mand rettet mod Baltikum er nogle af elementerne. Det er en helt aktuel opgave for fredsfolk at sikre et højlydt Nej til denne udvikling. Og i denne ånd var fredsfestivalen bygget op.

Nej til NATO-diktat: Sverige vil bestemme sin udenrigspolitik selv

Fra Sverige talte Maj Britt Theorin, en kendt og respekteret skikkelse i kampen for fred, som gennem en årrække har arbejdet for en total afskaffelse af atomvåben, bl.a. som nedrustningsambassadør i FN. Theorin er en stærk modstander af NATO.

I sit oplæg beskrev hun hvordan NATO allerede efter indgåelsen af Værtslandsaftalen forsøger at kontrollere Sveriges udenrigspolitik. Sverige har bakket op FNs forbud mod atomvåben, og inden ratificeringen modtog regeringen en henvendelse fra den amerikanske forsvarsminister.

Hvis Sverige fastholdt sin støtte til et forbud ville det få betydning for 'det gode samarbejde', og Sverige ville miste sit guldkort til NATO.

"USA ville ikke længere kunne forsvare Sverige" og "Hvis Sverige ratificerer aftalen om kernevåben indebærer

det ikke alene et nej til NATO. Det umuliggør et medlemskab af NATO i mere end en umiddelbar fremtid". (fra Maj Britt Theorins citat af brevet). Det står klart, at en tilknytning til NATO vil bygge på atomvåben. Herunder brug af trusler om brug af samme.

"Skal USA og NATO virkelig bestemme svensk udenrigspolitik?" spurgte Maj Britt Theorin – og gav selv svaret med et højlydt NEJ.

Maj Britt Theorin betonedede hele vejen igennem vigtigheden af at kunne sikre et neutralt Sverige uden tilknytning til stormagtsalliancer.

TEMA: Krig mod Rusland

Journalister i krig – embedded med CIA

Lars Jørgensen, der er sociolog af profession, har sat sig grundigt ind i kildematerialet til pressens fremlægning af USA's, NATOs og Danmarks krige. Resultaterne af hans undersøgelse havde chokeret ham selv, så entydige og løgnagtige var de fremstillinger pressen bringer holdt op imod de fakta som kun er tilgængelige ved grundigt gravearbejde og i alternative medier. Disse oplysninger bliver konsekvent holdt udenfor den vestlige presse.

At ærlige journalister findes var kildematerialet i sig selv et bevis på, men ligeså klart fremstår det, at mainstream medierne er benhårdt kontrolleret af krigens kræfter. Når krigen forberedes er mediernes entydige fremstilling af

Maj Britt Theorin

krigens 'nødvendighed' en yderst vigtig faktor.

Krigsmodstanderne har en kæmpe-mæssig opgave i at gennemhulle løgnene, og her tog Lars Jørgensen godt fat i bl.a. systemet med 'embeddede' journalister i krigszoner. Alle de rapporterende journalister taler ud fra kilder kontrolleret af CIA, ofte direkte fra terrororganisationer som Al Nusra.

Lars Jørgensen

Krigsmodstanden aktiv igen

Kamp mod krig og krigsforberedelserne har i de senere år ikke kunnet

samle til demonstrationer i massemålestok. En af forklaringerne finder vi uden tvivl i netop propagandakrigen, der giver krigens fortalere fuld plads, mens de ramte befolkningers og landes stemmer lukkes hermetisk ude. Men ikke desto mindre udvikles krigsmodstanden i disse år. Vi fik to eksempler på større manifestationer.

Flemming Agri Jensen berettede og illustrerede gennem filmklip den store og spraglede internationale demonstration mod NATOs topmøde i Bruxelles som han havde deltaget i.

Trump besøgte i forbindelse med mødet Europa for første gang som amerikansk præsident, hvilket i høj grad prægede bannere og happenings.

Demonstrationen samlede et bredt udsnit af retninger og områder indenfor freds- og antikrigskamp, modstand mod imperialismen og klima- og miljøkamp.

En gruppe af danskere deltog på den svenske demonstration mod militærovelsen Aurora17 i september og indgik i nordisk sektion med deltagelse fra Norge og Finland. Officielt var det ikke en NATO-øvelse, men i praksis var det. Hvad NATO da også efterfølgende bekræftede, som Gerd Berlev fra Tid til Fred – Aktiv mod krig kunne berette. Hun deltog i demonstrationen og sad også som paneldebattør i et seminar under aktionsweekenden i Göteborg.

Samarbejdet omkring modstanden mod NATO og oprustningen af Norden vil fortsætte og kontakter er skabt på kryds og tværs, bl.a. gennem Stoppa Aurora.

Oprustningen truer freden

Carsten Andersen, aktiv i Århus mod Krig og Terror holdt oplæg om Danmarks sikkerhedspolitik. Han lagde vægt på at NATO's politik og den såkaldte 'sikkerhedspolitik' Danmark fører overhovedet ikke skaber sikkerhed. Tværtimod er den en trussel for freden i de europæiske lande. Han sagde bl.a.:

“Forholdet til Rusland er blevet kernepunktet i dansk sikkerhedspolitik, og Østersøområdet er sammen med Ukraine blevet stedet, hvor konflikten udfolder sig og optrappes.

Politikere og medier fortæller os, at russerne truer. Det ensidige fjendebil-

Udtalelse fra demonstrationen mod Aurora 17

I de senere år er Sverige blevet tættere forbundet med krigsalliancen NATO. Flere undersøgelser har vist, at det svenske folk er modstandere af svensk NATO-medlemskab, og derfor forsøger regeringen at undgå debat om spørgsmålet.

Når de ikke fuldstændigt kan ignorere modstanden, griber de i stedet til mudderkastning. Ligesom da forsvarsminister Peter Hultquist på DN Debat udpegede alle der protesterede mod Aurora 17 som potentielle landsforrædere og Putin-agenter. Det er i lyset heraf, at sabotageforsøgene mod denne demonstration skal ses.

Men vi kæmper mod dagens militaristiske politik netop fordi vi ved, at det er den bedste vej til til sikkerhed og fred. Tilnærmelse til USA og NATO øger truslen mod befolkningen i Sverige. Ved at bryde alliancefriheden der formåede at holde vores land udenfor stormagtskonflikterne i det 19. og 20. århundrede, øges risikoen for krig.

Vi kæmper for at sikkerhedspolitikken ikke skal bestemmes bag lukkede døre og uden at tage hensyn til befolkningens vilje. Vi kæmper for at den store opinion imod NATO-medlemskabet skal høres i debatten.

Vi, der er samlet i dag til demonstrationen mod Aurora 17 kræver:

Ingen yderligere tilnærmelse til NATO

Riv værmlandsaftalen i stykker

Ratificer FN-resolutionen om afskaffelse af atomvåben

Göteborg 16. september 2017

lede, der tegnes af Rusland og Putin, skal få danskerne til at acceptere, at vi skal købe kampfly, øge forsvarsbudgettet og danne en ny kampklar brigade til indsats i Baltikum. Problemet er, at vi derved kommer til at indgå i en oprustningsspiral, og det øger faren for at udløse en krig bevidst eller ved en fejltagelse.

Oprustningen skader altså Danmarks sikkerhed”.

Hele fredsfestivalen var præget af en-

gageret debat, snak mellem folk, der blev livet op at kulturprogrammet. Det hele var pakket ind i tilbuddet om dejlige hjemmelavede caféretter.

Fredsfestivalen sluttede af med at vedtage to resolutioner. Den ene fokuserede på vigtigheden af at Danmark bør underskrive FN's forbud mod atomvåben. Den anden opridsede den farlige situation i verden og de vigtige opgaver som antikrigskampen står overfor.

Udtalelse – Fredsfestival 2017 Aarhus

Vi er vidne til en voldsom oprustning i Danmark såvel som på verdensplan. Denne militarisering skaber ikke fred, men forbereder krig.

Regeringen fremlægger i næste uge et forslag til nyt forsvarsforlig, hvor militæret på baggrund af NATO's krav skal have et 'substantielt løft' og i særlig grad opruste Østersøen vendt mod Rusland.

Der skal skaffes penge til de nye F35 bombefly, Danmark skal oprette en NATO-udrykningsstyrke på 4.000 mand, der kan sættes sættes ind i Baltikum og de danske fregatter skal bevæbnes med Tomahawk missiler.

Danmark deltager stadig i krigshandlinger i Syrien – og regeringen har netop meddelt, at Danmark følger Trump og sender flere soldater til Afghanistan. Januar 2018 sendes danske soldater og kampfly til Estland.

Den lange række af oprustningsinitiativer er ikke udtryk for 'et forsvar mod en trussel', men puster til ilden. De er forberedelser til angrebskrig og provokationer og udgør en trussel om nye krige. Krige, der kun skaber død og ødelæggelse, og ingen steder har skabt demokrati eller forbedringer for befolkningen.

Bliver krig med Rusland til virkelighed kan Europa igen blive krigsskueplads. Det oprustede Norden kan blive et bombemål.

Krig er en trussel mod befolkningen i alle de berørte lande – og også den økonomiske milliardregning til

oprustningen vil blive betalt af den almindelige befolkning og betyde nye sociale nedskæringer.

Vi siger: Stop NATO's militarisering af Danmark og Norden, NATO's oprustning og krigstrusler – det er først og fremmest her truslen mod freden ligger.

Vi advarer også om, at udviklingen af en EU-hær tager hurtigt fart. Ambitionen er at gøre EU til en ny militaristisk stormagt, der vil udgøre endnu en trussel mod freden.

Vi afviser de fjendebilleder, der omskriver virkeligheden med det formål at få opbakning til aggression og nye krige. Støt i stedet øget freds- og konfliktløsning og forskning.

Vi siger: Stop købet af nye kampfly, der flytter milliarder fra velfærd til krig og våbenindustri og vil blive brugt i nye krige. Vi siger nej til krigstruslerne.

Med truslen om at udslette Nordkorea og slippe atombombens kræfter løs overskrider Trump enhver grænse.

Danmark må reagere officielt og sige fra.

Det er nu der må protesteres. Og angriber USA Nordkorea – eller et hvilket som helst andet land – må der straks organiseres demonstrationer.

Atomvåben er et våben der kan skabe total ødelæggelse. Trusler om brug af atomvåben må stoppes – og atomvåben bør helt afskaffes og forbydes.

Danmark bør underskrive FN's forbud mod atomvåben.

Krig stopper ikke terror, men skaber mere terror – også i Europa.

Hele Norden opbygges af NATO som en militariseret zone – selvom hverken Sverige eller Finland er NATO-medlemmer. Vi støtter samarbejdet i de nordiske lande for at stoppe denne udvikling og for et neutralt Norden udenfor militæralliancerne.

En fredelig udenrigspolitik er i flertallets interesse, nationalt såvel som internationalt – også sikkerhedspolitisk. Vi opfordrer alle til at sige fra overfor krigspolitikken.

**Træk soldaterne hjem
– stop dansk krigsdeltagelse!**

**Stop for krigsforberedelser og
krigsbudgetter
– Stop for nye krige!**

7. oktober 2017

Claus Hjort Frederiksen og forsvarsforliget:

Danmark skal gøres klar til krig med Rusland

Danmark skal i det nye 'forsvarsforlig' sikre NATOs krigsforberedelser mod Rusland i området omkring Østersøen og Baltikum.

Der skal købes missiler, kampfly og dannes en 4000 mand stor udrykningsstyrke. En helt ny trusselsvurdering er frembragt til lejligheden. Mens USA udspyr krigstrusler mod Nordkorea, er NATOs 'nordflanke' heller ikke glemt.

- Vi har forsømt konflikten ved Østersøen, udtaler Hjort Frederiksen til DR.

Det er nu synd at sige, at den har været forsømt. Danmark har tværtimod været yderst aktiv i de seneste år med det klare mål at militarisere Østersøområdet og Baltikum – og hele Norden – og der er i årevis blevet varmet op til det forsvarsforlig, der nu snart skal på plads. Der sættes turbo på NATO-opgaven: at forberede Danmark til en mulig krig mod Rusland.

Claus Hjort Frederiksen lægger direkte op til, at Danmark vil blive angrebet af Rusland:

- Vi er nødt til at tænke meget konkret i artikel 5-sammenhæng i NATO – altså hvordan vi beskytter og står sammen om at beskytte territorium. For Danmarks vedkommende særligt Østersøen.

Krigsforberedelser på NATOs 'nordflanke'

De sidste 18 år har Danmark været et krigsførende NATO-land i USA's imperialistiske omfordelingskrige i Jugoslavien, Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien. I Claus Hjorts sprogbrug kaldes det at "bekæmpe terrorisme". Men nu skal Danmark ifølge regeringen 'gå på to ben' og supplere ved også at forberede krig i nærområdet.

En stående dansk NATO-brigade på mellem 4000 og 4500 mand, der kan rykke andre NATO-lande til undsætning og kæmpe selvstændigt uden for Danmark. Nye missiler til de danske

fregatter. Og et ekstra dansk bidrag til at spore ubåde i Østersøen. Sådant lød sriben af ønsker, som regeringen allerede fremlagde i juni 2017.

Dertil kommer også finansieringen

TEMA: Krig mod Rusland

af de nye kampfly, der for længst har sprængt budgettet, hvis resten af militæret også skal bestå i fremtiden.

I forbindelse med regeringens ønskeliste til ny oprustning fremhæver Hjort Frederiksen en helt ny trusselsvurdering, der lige til tiden angiver "Ruslands militære fremfærd" som "en af de største sikkerhedstrusler mod Danmark".

Tidligere adspurgt har Hjort Frederiksen måttet afvise, at Rusland truer Danmark. Alligevel har det hele vejen igennem været den generelle påstand om 'faren fra Rusland' der har ligget som propagandaspolet bag ved NATOs oprustning, såvel som den danske opbakning om kravet om 2 % af BNP til militæret, der første gang blev accepteret af Helle Thorning-Schmidt i 2014. Alliancens egen aggression skal jo have en årsag for at kunne accepteres ud over krigsmagernes og våbenindustriens egne rækker.

En stor del af krigsforberedelserne mod Rusland ligger på NATO's 'nordflanke'. Norden skal gøres til en militariseret zone, mens en militær mur bygges

hele vejen ned gennem Europa – parallelt med oprustningen og truslerne mod Nordkorea og Kina og krigen i Mellemøsten.

Militariseringen af Østersøen og Baltikum i fuld gang

Danmark og NATO er allerede i fuld gang med militarisering af Baltikum. Danske soldater og kampfly sendes fra januar

2018 til Estland som en del af de fire kampbataljoner på rotationsbasis i de baltiske lande og Polen inden for det, der kaldes 'NATO's fremskudte tilstedeværelse'.

De fremskudte bataljoner i Estland, Letland, Litauen og Polen vil blive "robuste, multinationale og kampklare".

NATO's udrykningsstyrke udgør en del af samme krigsforberedelse, og her indgår Danmark allerede med tusind mand. En anden af regeringens fremtidsplaner, der skal realiseres gennem det ny 'forsvars'-forlig, er endnu en NATO-udrykningsstyrke på 4000 mand rettet mod Rusland. Den skal bestå af danske soldater, men stå under NATOs kommando.

Amerikanske soldater danner en militær mur af tilstedeværelse ned gennem Europa endnu længere sydpå i Operation Atlantic Resolve.

Danmark åbner Sverige og Finland for NATO

Ikke mindst har Danmark haft en nøglerolle i at trække Sverige ind i NATO.

Med aftalen 'Easy Access' – 'let adgang' – har Danmark indgået en aftale først med Sverige, senere gældende for alle de nordiske lande, der åbner de neutrale landes territorier for fri adgang for NATOs fly, hær og flåde i fredstid, ligesom man har besluttet at dele radarbilleder med hinanden.

Mens Rusland er blevet malet op som den store trussel, har NATO siden mu-

rens fald optaget hele 13 nye NATO-medlemmer i Østeuropa, lande der i dag benyttes til opmarching af baser, våben og tropper.

Missiler i Østersøen

- De henstillinger, vi kigger på, er at kunne stille en brigade, styrke vores luftområdeforsvar med missiler på fregatter, og hvad vi kan gøre for at opdage og nedkæmpe ubåde i Østersøen, siger Claus Hjort Frederiksen til DR.

- I bund og grund tror jeg, at det eneste, en tidligere KGB-officer forstår, er magtens sprog. Og det er det, vi skal udvise.

Dette kommer fra en regering, hvis tætteste allierede, USA, er ledet af en regering af generaler, og hvor præsidenten åbent truer et land med udslettelse fra FN's talerstol!

Udtalelsen fra 2015 fra den russiske ambassadør Mikhail Vanin bliver igen trukket frem. Han skrev dengang i et debatindlæg i Jyllands-Posten:

"Jeg tror ikke, at danskerne helt forstår konsekvenserne af, hvad der sker, hvis Danmark tilslutter sig det amerikansk-styrede missilforsvar. Sker det, bliver danske krigsskibe mål for russiske atommissiler."

Det er jo netop en del af pointen. Oprustningen af Østersøen viser NATOs parathed til at føre en krig mod Rusland og er et tydeligt signal om aggression. Det vil uundgåeligt blive modsvaret af en reaktion fra Rusland.

Østersøen bliver lagt til rette som en krigsskueplads. Ikke for Danmarks skyld, men for USA's og NATOs globale interesser i olie og markeder og verdensmagt. Interesser, som kun en lille elite af politikere, våbenfabrikanter og multinationale firmaer i Danmark deler. Forsvarsforliget er kun for dem.

NATOs oprustning af Østersøen og Baltikum er ikke forsvar, men forberedelse til krig.

Macron sætter turbo på EU's plan Unionsstat med egen angrebshær i 2020

Svaret på EU's krise er hurtigt at skabe et centraliseret og forenet Europa med fælles interventionsstyrke, fælles militærbudget, fælles efterretningsvæsen, fælles finansminister, fælles asylmyndighed, fælles EU-grænsepoliti og fælles EU-budget. Alt skal være på plads i 2020, sagde den franske præsident Emmanuel Macron i sin 'visionstale' i Paris i slutningen af september.

Talen kom dagen efter, at Macrons forhadte 'arbejdsmarkedsreform' trådte i kraft og helt konkret viste, hvad det er for arbejdsgiver-rettigheder, EU er garant for.

150.000 demonstrerede i Paris mod de nye regler, der gør det lettere at fyre arbejdere og skabe en 'fleksibel' arbejdskraft. Schaffører og vognmænd har enkelte dage blokeret udfaldsvejene i flere større byer, og strejker og nye demonstrationer er planlagt. EU-integrationen vil blive mødt med modstand, både i Frankrig og i de øvrige EU-lande.

Macrons plan, der blev fremlagt umiddelbart efter det tyske valg, matcher EU's generelle plan, som den også blev fremlagt af EU-kommissionens formand Jean Claude Juncker for nylig, men med ekstra turbo på, og med de gamle stormagter Frankrig og Tyskland som garant for udviklingen. "Demokratisk," kaldte Macron denne EU-fremtid i sin tale – mens det klart fremgik, at Frankrig alene eller i partnerskab med Tyskland skal sætte kursen, og de andre lande kan så følge med.

Også på det parlamentariske plan skal nationalstaterne udraderes. Det er Macrons erklærede mål, at ved opstilling til EU's parlamentsvalg i 2024 skal halvdelen af kandidaterne stå på føderale lister. Der skal også opbygges et særskilt parlament for Eurozonen. Bag ved hele denne udvikling ligger planen om glidende at fjerne beslutningsretten fra de nationale parlamenter på alle spørgsmål af betydning.

Ud af EU

Macron forsøger at indfange progressive synspunkter i sin føderalisme. Der slås på problemer som skatteunddragelse, miljø/klima, løsning af flygtningeproblemer og 'hjælp til Afrika', og dele af venstrefløjen har da også for længst nappet maddingen og opbygger illusioner om 'internationale løsninger' gennem EU og 'demokratisering' af EU's opbygning. Men der vil ikke blive tale om løsninger for flertallet, kun diktater. Et demokratisk EU ligger helt uden for dagsordenen.

Macron udnytter den højreorienterede EU-modstand til at fremme en stemning af EU-positivitet. At ville bevare sin nationalstat og indflydelse på eget samfund stemples som nationalistisk og reaktionært.

En stor del af den EU-modstand, der samles i højrebevægelserne, er reaktio-

ner på EU's asociale, udemokratiske og arbejderfjendske politik, mere end det er udtryk for højreekstreme synspunkter.

Men Macron stempler denne EU-modstand som direkte nazistisk med kommentaren: *"Vi troede, at fortiden ikke ville vende tilbage ... Vi troede, vi havde lært lektien."*

I realiteten ligger Macrons og Junckers mål for EU ganske tæt på de mål, der lå bag ved den tyske nazisme og de kapitalinteresser, der skabte den: at skabe en dominerende europæisk stormagt med økonomisk og militær styrke og bruge magten til at udvide sit 'lebensraum'.

I Macrons 'vision' kan diktaturstaten indføres lige så stille og roligt, måske uden direkte at anvende vold mod befolkningen. Men voldsapparatet opbygges i baggrunden på EU-plan med både en hær og et EU-efterretningsvæsen, og det kommende EU-politi ligger allerede i støbeskeen i Lissabon-traktaten.

For at tækkes den udbredte EU-modstand i Danmark, der gennem gentagne folkeafstemninger har sagt nej til EU-politikernes unionsplaner, mumler Lars Løkke, at det "ikke er tiden til vidtløftige integrationsprojekter". Men danske regeringer har aldrig gjort andet end at følge med i de vidtløftige planer og har igen og igen forsøgt at presse og snyde befolkningen til at acceptere vejen mod en stadig tættere union.

Macrons og Junckers plan kommer på et tidspunkt, hvor EU er i dyb krise. Briterne er på vej ud, euroen har skabt enorm fattigdom i en række lande, det indre marked presser arbejdernes forhold i bund. Det er eliten, ikke den brede befolkning i medlemslandene, der vil lade EU-flaget gå til tops under afsyngningen af EU-hymnen, når De olympiske lege åbner 2024 i Paris.

Svaret på de fremskyndede unionsplaner for en ny militær og økonomisk supermagt kan kun være hurtigst muligt at få Danmark meldt ud af EU, der kun bevæger sig i én retning – Junckers og Macrons.

EU kan ikke reformeres – kampen gælder om at komme UD!

Folkebevægelsen mod EU's landsmøde d. 28.-29. oktober skal tage stilling til et eventuelt valgforbund med Enhedslisten. Vil dette være til fordel for EU-modstanden?

EU-modstanden er et bredt folkeligt projekt, der har bevist sin ukuelighed. Den findes i alle dele af samfundet og i alle politiske partier. Og den findes i alle dele af landet. Den findes blandt de erfarne veteraner og modstandsfolk, der var med fra begyndelsen, blandt unge med friske øjne, der aldrig har oplevet verden uden EU. Modstanden findes overalt, selv i de fjerneste kroge af unionen.

Om modstanden er manifesteret som en følelse eller en aktiv politisk handling, så bygger den på de erfaringer, som også skabte FN. En verdensorden med krige og slaveri og kolonier er der ingen fremtid i; fremtiden ligger hos samarbejdende nationer, der hver især har ret til at bestemme selv og udvikle deres styreform og økonomi, som de selv ønsker det.

I Danmark har vi erfaring med modstand mod EU gennem et halvt århundrede, og har vi lært to ting af alle disse år, så er det, at det er frugtesløst at tænke, at Unionsprojektet vil stoppe retningen mod en stadig snævrere union. Og alle partier, der er gået fra at være modstandere af EU til blot at være kritiske over for den politik, som EU vedtager, de har efterhånden splittet EU-modstanden og forvandlet sig til begejstrede unionister.

Erfaringen er, at det ikke nytter at overlade modstanden til de politiske partier, og da slet ikke at tro, at man kan reformere EU til at føre en alternativ politik ud i livet.

Fremtiden er ikke med EU, og baneåret er ikke alene unionens økonomiske politisk eller EU's tilbagevendende interne magtkampe, eller de åbne grænser, eller manglende demokrati osv. Det er hele fundamentet, der er råddent!

Det er muligt, at unionspolitikkerne for en kort stund kan købe eller lokke og true de enkelte landes befolkninger til at afhænde deres nationale suverænitet bid for bid.

Men selv på en god dag, hvor solen skinner, så vil alle inderst inde hellere bestemme selv. Ingen lande tror reelt på Unionsideen, men de lider af kollektiv angst for "straffen", hvis de skulle søge mod exit.

EU er et ulykkeligt forhold, der nedbryder de ellers gode relationer, som landene kunne have med hinanden, hvis de havde deres frihed.

Den ægte EU-modstand har både fokus på kritikken af politikken og afslører det mærkværdige demokrati, men bruger også enhver god anledning til at forklare, at fundamentet er råddent og det gælder om at komme ud.

Reform af EU er umuligt, og de, der har forsøgt, som f.eks. Junibevægelsen, der splittede sig ud af Folkebevægelsen for mange år siden på en reformkurs, fejler og trækker folk med på gigantiske illusoriske omveje, mens Unionen fortsætter uanfægtet.

Unionister og reform-illusionister findes i alle politiske partier. Også en del af den europæiske venstrefløj har valgt illusionerne frem for modstanden.

Folkebevægelsens klare stemme mod EU er det positive alternativ. Vi forsøger ikke at sælge blændværk til folk, og er en bevægelse, der favner alle og står frit og uden at blive rodet sammen med den ene eller anden politiske fløj. Derfor, efter grundige overvejelser, tror jeg, det vil være bedst for EU-modstanden, i al fald for nærværende, at takke nej til forslaget om teknisk valgsamarbejde med andre partier.

Af Franz Krejbjerg, aktiv i Folkebevægelsen mod EU og medlem af APK.

Catalanerne lader sig ikke tvinge til tavshed af monarkisternes fascistmetoder

Af Revolusjon, Norge

Den catalanske præsident valgte i sidste øjeblik ikke at erklære Catalonien en selvstændig stat, løsrevet fra Spanien. Han opfordrer til dialog - men understreger at folkeafstemningen har givet mandat til løsrivelse.

Den fascistiske undertrykkelse har gjort den catalanske uafhængighedsbevægelse stærkere end nogensinde. At monarkistregeringen - Franco-regimets arvtagere - ikke er i stand til at give et demokratisk svar på det catalanske nationale problem, er blevet endnu tydeligere efter aggressionshandlingerne, siger de spanske marxist-leninister i PCE(m-l) i en udtalelse.

Folkeafstemningen i Catalonien blev gennemført på trods af, at Rajoy-regeringen tog alle midler i brug for at forhindre den. Det er ikke kun valglokalerne, som har modstået politiets angreb: Folk har indtaget gaderne i en manifestation af catalanernes ret til at bestemme deres egen skæbne.

Hele verden har været vidne til brutaliteten i et 'udviklet demokrati', som sender gummikugler mod fredelige vælgere, med ca. 800 sårede som følge, mindst to af dem alvorligt. Monarkistregimet kan herefter ikke længere skjule sin fascistiske natur og arven fra francismen. Det er et system for folkemord, som begyndte med og til det sidste blev ved med at slå ihjel, og som udvalgte Bourbonnerne som Franco-statens arvtagere.

Sådan konstaterer Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister) efter regimets voldsanvendelse mod søndagens folkeafstemning i Catalonien.

Det er indlysende, at ansvaret for de vidtgående følger af den catalanske konflikt ligger hos Rajoy og hans kumpaner. Det er sandt, at dele af det catalanske borgerskab har brugt den folkelige bevægelse for selvbestemmelse som røgslør for at skjule korruptionssager og dets eget ansvar for den forværede so-

ciale situation i Catalonien i de seneste år. Det er også sandt, at det catalanske småborgerskab i nationalismen - som så ofte i historien - fandt den hånd at støtte sig til, som det desperat søgte efter den langvarige økonomiske krise og de tab, krisen bragte med sig.

Catalonien

Men voldsanvendelsen fra regimets side har gjort Catalonien endnu mere selvstændigt i dag end nogensinde før, og situationen er måske kommet til et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Regimet i Madrid har sørget for, at millioner af catalanere ikke bare vender sig imod regimet, men at de identificerer resten af Spanien med barbari, autoritær vold og aggression.

Det kan derfor forventes, at der vil komme en 'optrapning' både fra dem, der ønsker uafhængighed - noget som allerede er legitimeret af regimets vold og brutalitet - og fra regeringen, som med sin indsættelse af politi har fjernet næsten alle muligheder for en politisk løsning. Medmindre internationalt pres tvinger oligarkerne i Madrid og det catalanske borgerskab til forhandlingsbordet, kan situationen blive yderligere forværret. Ikke bare i Catalonien, men i Spanien som helhed. Også andre folk og nationaliteter i Spanien vil forberede sig på at møde autoritær magtanvendelse.

Den institutionaliserede venstreside har ikke noget alternativt program at sætte op imod '78-regimet' - dvs. kongedømmet og den grundlov, som blev sanktio-

neret af Francos efterfølgere. Det gælder så vel for det gamle socialdemokrati som for de nyere opportunister.

At monarkistregeringen som arving efter Franco-regimet ikke er i stand til at give et demokratisk svar på det catalanske nationale problem, er blevet endnu mere anskueligt af aggressionshandlingerne søndag.

PCE(m-l) understreger samtidig, at løsrivelse ikke løser de problemer, det catalanske arbejdende folk kæmper med, og det modsvarer absolut ikke proletariats interesser.

Tredive år med nationalistiske regeringer i Catalonien har ikke løst folkets problemer, men har snarere styrket de lokale direktørers privilegier.

PCE(m-l):

- Nej, løsningen af det catalanske nationale problem, af det nationale spørgsmål i staten som helhed og for almindelige menneskers levevilkår, vil være et regimeskifte i Spanien.

- Selvsagt vil vi støtte befolkningen i Catalonien i kampen for demokratiske friheder, herunder retten til selvbestemmelse, og mod den undertrykkelse, som fortsat kan komme. Men samtidig vil vi fortsætte at kæmpe for en republikansk og antifascistisk folkefront. Med sin grundlæggende afvisning af statens fascistiske tendens på alle områder og i bred skala arbejder denne front for at bryde med oligarkernes monarkistiske regime og frem mod virkeliggørelsen af en føderativ folkerepublik, hvor de forskellige folk kan bestemme, hvordan de vil sameksistere med hinanden.

PCE(m-l) opfordrer derfor alle demokratiske kræfter til at rejse sig som bastioner for demokrati, for republikken og mod fascismen - og for at understøtte den bølge af vrede og oprør, som de spanske folkegrupper reagerer med imod den monarkiske stats barbari.

SRSF-regeringen afsløret

Lærerlockouten var en planlagt forbrydelse

Lærerlockouten i 2013 var fra ende til anden planlagt og eksekveret af SRSF-regeringen under ledelse af Helle Thorning-Schmidt.

Dette er indtil nu blevet kraftigt benægtet både af Thorning-Schmidt og andre af hendes regeringsmedlemmer, som den nuværende socialdemokratiske partiformand Mette Frederiksen. Men nu er der tale om en tilståelsessag.

Annette Vilhelmsen, den daværende leder af SF og erhvervs- og vækstminister, indrømmer i en ny bog, at *“Lockouten af lærerne var regeringens beslutning”*.

Vilhelmsen afløste Villy Søvndal som formand for SF og overtog en række regeringsaftaler, han havde indgået med socialdemokraterne og De radikale i forberedelsen af en afløser-regering for Løkke Rasmussen.

Vilhelmsen, selv oprindeligt skolelærer og nu også udtrådt af SF siger:

“Villy Søvndal som SF’s tidligere formand havde sagt ja, og den aftale var gældende i regeringen.”

Lockouten af lærerne var med andre ord planlagt af SRSF-regeringen, længe før lærernes overenskomstforhandlinger med Kommunernes Landsforening gik i gang. Resultatet var bestemt på forhånd i form af en folkeskolereform med store forringelser for lærere og elever. Lærernes modstand skulle knækkes. Det var i al hemmelighed besluttet.

Lockouten i april 2013 var den hidtil største arbejdskamp i det 21. århundrede Danmark. Den varede 25 dage. 50.000 folkeskolerelevanter blev lockoutet og 557.000 elever ramt.

Annette Vilhelmsens afsløring af det aftalte spil kommer i bogen *“Søren og Mette i benlås – En kritisk krønike om folkeskolen, lærerlockouten og new public management”*. Den er skrevet af journalist og forfatter Anders-Peter Mathiasen og udkommer 2. oktober 2017.

Det var således ikke bare lærerne, men hele Danmark, som blev ført bag lyset. ‘Den danske model’ med ‘frie forhandlinger’ mellem arbejdsgivere og arbejdstagere – i dette tilfælde mellem Kommunernes Landsforening og Danmarks Lærerforening – var i realiteten suspenderet. Regeringens lovforslag og køreplan for konflikten var klar, inden den startede.

Lærerlockout

Lærerne og folkeskolelever og -forældre stod således over for to hold arbejdsgivere med en skjult og forhånds aftalt dagsorden. Der har været mistanke om aftalt spil hele vejen igennem. Men Thorning-regeringen og dens ministre har konsekvent løjet og benægtet det.

Tilståelsen fra Annette Vilhelmsen, der nu er ude af dansk toppolitik, sætter nyt fokus på en politisk forbrydelse ikke bare mod lærerne, men mod nationen, der hidtil har kunnet passere uden synlige konsekvenser.

Den afslører for det første, at den ‘danske model’ er et fupnummer, der kan sættes ud af spil, når den ikke virker til arbejdsgivernes – i dette tilfælde statens og kommunernes – fordel. Staten og regeringen er på ingen måde en ‘neutral part’, men hovedaktøren, også når spillet foregår i kulissen. Systemet er skruet sammen til fordel for arbejdsgiverne.

For det andet sætter den nyt fokus på den såkaldt ‘røde’ SRSF-regering under Thorning-Schmidt, der havde Enhedslisten som fast støtteparti, og trækker tydelige tråde frem til i dag.

Lærerlockouten og den påtvungne folkeskolereform var en reel forbrydelse

som følge af Thorning-regeringens nyliberale EU-politik. Udsalg af samfundsværdier og privatiseringer – som f.eks. salget af DONG til Goldman Sachs – var sammen med grove forringelser af offentlige ydelser andre elementer i denne politik.

Også Mette Frederiksens berygtede førtidspensionsreform, som ydmyger og udplyndrer alvorligt syge mennesker, var blandt Thorning-regeringens bedrifter. For ikke at glemme den danske deltagelse i den ulovlige krig mod Libyen, der blandt mange andre negative konsekvenser har haft enorme flygtningestrømme.

Selvom nogle af hovedaktørerne fra Thorning-regeringen og partierne bag den er ude af dansk politik i dag, indbefattet Thorning selv, Margrethe Vestager, der er EU-kommissær, og Bjarne Corydon, som nu er ansat hos Goldman Sachs og er blevet svinerig, så er mange af dens ministre stadig centrale i dansk politik. De bærer belastende hemmeligheder med sig.

Det gælder selvfølgelig ikke mindst den socialdemokratiske partiformand Mette Frederiksen, men også den nuværende radikale partileder Morten Østergaard, der lige nåede at blive minister i Thorning-regeringen og må have kendt til spillet.

Det samme gælder Alternativets leder Uffe Elbæk, som var minister indtil slutningen af 2012. Han forlod først De radikale et stykke tid efter lockouten.

Arbejderpartiet Kommunisterne påpegede det aftalte spil allerede under konflikten, her i en kommentar til regeringsindgrebet:

“Det har med andre ord været en total overflødig lockout med omkring en million ofre for et spil, hvor resultatet var givet på forhånd. Lærerne har ikke tabt, de bliver tromlet. Konflikten har åbnet øjnene for stat, kommune og regering som brutale arbejdsgivere, der fører klassekamp mod deres medarbejdere uden hensyn til omkostningerne.”

Revolutionær musik

Når David Rovics tager ladegreb på guitaren

Koncert 5. oktober i Oktober Bogbutik, København

Den amerikanske sanger/sangskriver David Rovics stiller beredvilligt op, når der er brug for sange ved en demonstration eller en aktion. Lige meget om det er i USA, et land i Europa eller Down Under, hvis myndighederne ellers vil slippe ham ind.

Han er født i New York, bosat i Portland, Oregon og til stadighed på farten mellem koncerter og aktioner over den halve verden.

Den 50-årige Rovics er revolutionær, en af den vor tids politiske musiks helt store, en verdensstjerne – stadig mere kendt og elsket verden over. Utroligt produktiv og med en enestående evne til at gribe det politisk, socialt og menneskeligt væsentlige i en aktuel begivenhed og omforme det til tekst og sang med perspektiv.

Hvor god han egentlig er, havde man lejlighed til at opleve ved en koncert i Oktober Bogbutik – efter at Rovics og hans guitar havde deltaget i uddannelsesdemoen samme eftermiddag.

Fra det sekund han tog ladegreb på guitaren og satte i med 'Failed State' (USA), lagde han salen ned:

*"When almost every day some psycho
with a gun
Has to open fire on a crowd before it's
done
When a music festival becomes a free
fire zone
And all they can say is it's OK now, he
was acting alone
Buy some armor, pray to God and hide
behind a gate
You know you're living in a failed state."*

Den var skrevet dagen før efter nyheden om masse mordet i Las Vegas og blev her spillet første gang live for et publikum.

I to sæt tog Rovics tilhørerne med på en

verdensrejse i klassekamp nationalt og internationalt, fra historiske kampe til nutidens slag. Han har ofte besøgt Danmark, som han også har tilegnet nogle sange. F.eks. om Støjbergs smykkelov

Anmeldelse

– eller det nummer han spillede her: Om 18. maj 1993, hvor dansk politiskød ind i en demonstration ved Skt. Hans Torv i København mod omgørelsen af Nej'tet til EU. 113 skud, 13 sårede, heldigvis ingen døde.

Rovics sange er lynnedslag i klassekampshistorie – lærerige, skarpt trukket op. Han giver stemme ikke bare til en person og et jeg, men til en bevægelse. Hans musik evner at spænde over mange strømninger og facetter i bevægelsen, at bygge broer og ryste sammen. Det er en stor international bevægelse for fred, for revolutionær forandring.

En umiddelbar kommentar på KPnets facebookside giver et godt billede af aftenen:

"Fuldt hus i Oktober Bogbutik til en fantastisk koncert med David Rovics. Davids stærke tekster vækker vreden og medlevelse med klassekæmpere nu og i historien. Nogle af sangene rører og bevæger en, andre får latteren til at

rulle.

En stærk og vidunderlig aften i godt selskab og super god stemning.

Rovics lovede at komme og spille i bogcafeen også på sin næste turne."

Han gennemfører i øjeblikket sin månedlange Do not kill your landlord World Tour, der udover Danmark fører ham til Belgien, Tyskland, Sverige, Schweiz, England, Wales, Skotland, Irland og Norge.

Han spiller ved det norske tidsskrift Revolusjons fejring af 100 året for Oktoberrevolutionen den 4. november i Oslo.

Og så stiller han i øvrigt sine sange gratis til rådighed for sine medkæmpere.

David Rovics samler i øjeblikket ind til hans næste studiealbumprojekt: Ballad of a Wobbly

4. november 2017 ved Nørrebrohallen

Slå kryds og kom med: Novemberkonference og festmøde for 100-året for Oktoberrevolutionen

Hvad er Oktoberrevolutionens betydning for os i dag? Kan vi lære noget af den? Arbejderpartiet Kommunisterne opfordrer alle interesserede til at deltage i Novemberkonferencen om eftermiddagen den 4. november 2017 ved Nørrebrohallen - og til at fejre den med musik, dans og taler ved festmødet om aftenen.

Novemberkonferencen er et årligt tilbagevendende seminar, der tager pulsen på de problemer, den kommunistiske og revolutionære bevægelse i Danmark står overfor. I år er spørgsmålet om skabelsen af et stærkt kommunistisk parti på marxistisk-leninistisk grundlag helt centralt i oplæggene og diskussionen.

Det revolutionære partis nødvendighed

En af de vigtigste lærer, der kan trækkes af den sejrige bolsjevikiske Oktoberrevolution, er nødvendigheden af at skabe et stærkt og revolutionært kommunistisk parti, der er i stand til at gå i spidsen for arbejderklassen og handle i klassekampen og gribe en mulig revolutionær situation til at sætte den herskende borgerklasse på porten. Og dermed åbne perspektivet for en socialistisk fremtid i Danmark uden udbytning og undertrykkelse. Hvor arbejderne er statens og samfundets herrer.

To af de fire erklæret kommunistiske partier i Danmark i dag - nemlig Kommunistisk Parti (KP) og Kommunistisk Parti i Danmark (KPID) - har meddelt, at de slutter sig sammen engang i foråret næste år. Vil dette det være en reel styrkelse af den kommunistiske bevægelse i Danmark - eller vil det simpelt hen være et af de mange forsøg på at

finde organisatoriske løsninger på partiernes svaghed uden et reelt perspektiv for at styrke kampen for revolution og socialisme.

Hverken Arbejderpartiet Kommunisterne (APK) eller DKP - Danmarks Kommunistiske Parti - har været inviteret til diskussioner omkring denne 'samlingsproces'.

Oplæg og debat

Derfor sættes der særlig fokus på dette spørgsmål på Novemberkonferencen. Oplægsholdere vil være Franz Krejbjerg, APK, og Marie Herget Christensen, partiløs kommunist, der forlod KP med en skarp kritik af hvordan spørgsmålet om samling håndteredes. Oplæg-

100-året for Oktoberrevolutionen

Vejen til ét stærkt kommunistisk parti og socialistisk revolution i Danmark!

LØRDAG DEN 4. NOVEMBER 2017
Osramhuset ved Nørrebrohallen, København).
(Valhalsgade 4. Den store sal)

FESTMØDE 19-23

Festtale - Verdensmusik - Udstilling
Arr. APK - DKU- Foreningen Oktober

NOVEMBERKONFERENCE 12.30 - 17.30

Oktoberrevolutionens betydning for i dag
Oplæg - Debat

Arr. Arbejderpartiet Kommunisterne

Pris 80 kr

Mulighed for at købe mad
Pris for conference alene 50 kr.
Festmøde alene 50 kr.

gene vil som alle de øvrige være ledsaget af debat og diskussion.

John Jeppesen, APK Fyn, vil i sit velkomstoplæg trække betydningen af den store russiske revolution for nutiden op - og sygeplejerske Jonas Ørting vil tale om klasser og klassekamp i dag - og om arbejderklassens ledende rolle i kampen for et nyt samfund.

Gerd Berlev, APK København vil afslutte med at trække perspektiver for kampen for revolution og socialisme op - globalt og nationalt - og herunder om CIPOML's - Den internationale konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationers rolle op.

Dørene åbnes til en udstilling kl. 13 - og selve konferencen varer fra 13.30 - 17.30 med pauser. Der er mulighed for spisning mellem 17.30 og 19.

Festmøde fra kl. 19: Musik med bl.a. Fri Galaxe - dans - fejring

Oktoberrevolution 100 årsdag fejres også med musik og dans og korte taler - som en 1. maj rykket indendørs.

Bandet Fri Galaxe, der flere gange har spillet på APKs 1. maj i Fælledparken i København, synger egne sange med enorm energi og drive med Lizette Larsen i front. Desuden optræder den fynsk-kurdisk-tyrskiske gruppe med Elif og Flemming.

Musikken og dansen vil blive garneret med nogle korte taler om vigtige kampe i dag, hvor brede grupper går til modstand mod den nyliberale nedskæringspolitik, der har slagtet den danske velfærd.

Arbejderpartiet Kommunisterne og sammenlægning af KP og KPId

Jørgen Petersen, formand for Kommunistisk Parti, der udgiver Arbejderen, fremsætter 13.9. en stribe usande påstande om APK og om vores holdning til samarbejde og samling af de erklærede kommunistiske kræfter i Danmark.

Jørgen skriver, at APK 'har et fjendtligt forhold til KP og KPId og har på intet tidspunkt udtrykt ønske om en samling med andre erklærede kommunistiske organisationer', men derimod 'fokuserer på uenigheder og fisker medlemmer', mens KP 'kæmper for at styrke enigheden og præsentere et kommunistisk alternativ i klassekampen'.

Det giver os anledning til at fastslå følgende:

Vi har ikke noget 'fjendtligt forhold' til KP og KPId. Vi betragter de to organisationer som venstrekræfter på linje med Enhedslisten og andre, der erklærer sig som modstandere af borgerlig og nyliberalistisk politik og prøver at imødegå den. Vi ønsker aktionsenhed i klassekampen og har det også med de to organisationer og deres medlemmer

i f.eks. anti-krigskampen, kampen mod EU mm.

Derimod er det en kendsgerning, at Jørgen Petersen og KP historisk har et fjendtligt forhold til APK. Gennem 20 år (!) har man afvist at bringe indlæg fra APK i Arbejderen -og i det hele taget forsøgt at lade som om APK ikke eksisterer.

Vi skal opfordre Jørgen, KP og det kommende sammensluttede parti til at revidere den holdning og 'styrke enigheden i klassekampen'.

At der findes dybe ideologiske og politiske forskelle mellem APK og de to partier, der nu slutter sig sammen, er indlysende. Det gælder f.eks.- og ikke mindst - at de begge er tilhængere af den gamle sovjetisk inspirerede strategi for et 'antimonopolistisk demokrati', som DKP antog først i 70'erne. Den har været og er en kilde til fortsat splittelse af de kommunistiske kræfter i Danmark og internationalt.

APK opfatter samling af de danske

kommunister i et stærkt kommunistisk parti på marxismen-leninismens grund som en strategisk nødvendighed - og har altid forfægtet den opfattelse.

Da dannelsen af et nyt erklæret kommunistisk parti ved sammenslutning af KP og KPId uvægerligt sætter fokus på dette spørgsmål og på andre centrale programatiske og strategiske spørgsmål, skal vi understrege, at APK gerne drøfter disse - også på fælles offentlige møder. Afklaring af reelle opfattelser og uenigheder vil altid være en vigtig del af enhedsbestræbelser på alle niveauer.

Vi skal tilføje, at vi anser, at sammenlægningen af KP og KPId vil være afklarende i forhold til de reelle og principielle modsætninger og problemer i den kommunistiske og revolutionære bevægelse.

For Arbejderpartiet Kommunisterne
Klaus Riis
Redaktør, Kommunistisk Politik

27. september 2017

Dette indlæg er et svar på Jørgen Petersens angreb på APK i forbindelse med hans afvisning af en kritik af KP's og KPIDs sammenslutningsproces. Det blev bragt i Arbejderen den 6. oktober - med en bemærkning om, at debatten om sammenslutningen nu blev betragtet som afsluttet

Kritikken af sammenslutningen blev fremsat af to tidligere medlemmer af KP, som sendte deres indlæg til alle fire erklærede kommunistiske partier i Danmark. Det blev trykt i KP9, 2017: Kommunist i Danmark: Hvad skal vi samles om? Af Marie Herget Christensen og Gert Stenholt Madsen

Debatten om samling af kommunisterne og skabelsen af et stærkt kommunistisk parti fortsætter - og er blandt andet et hovedtema på Novemberkonferencen om efterdagen den 4. november 2017 i København.

NB. Stor glad tak til alle -

- der tålmodigt har fulgt nærværende blad gennem 20 år - eller bare fulgt med -
Stor tak til læsere - købere -
abonnenter - artikel-, klumme-,
og andre skrivere - Stor tak
til NB-forfatter - gadesælgere - trykkere -
layoutere - distributører - og alle de andre
Tak til alle jer der har været med til
at gøre livet lidt surere for elitegratister -
udbyttere - udsugere - og undertrykkere
Vi SES IGEN - med Kommunistisk Politik /
ENHED og KAMP - Vi ses hver dag
på KPnet.dk og på facebook -
For vi er der, vi ses, vi giver aldrig op!

Kh Redaktionen

Århus 7. november 2017: Fejring og markering af 100 året for Oktoberrevolutionen

Vær med til at markere Oktoberrevolutionen 1917. Det er en af historiens vigtigste begivenheder, og den viste at der er andre veje end kapitalismes uendelige kriser og krige.

Tirsdag den 7. november 2017
Salen "Kedlen" på Godsbanen
Skovgaardsgade 3, 8000 Aarhus C

Udstilling fra kl. 14 –
Aftenmøde kl. 19
Taler – debat – kultur

Der er fri adgang til udstillingen

Den socialistiske revolution var et kæmpe fremskridt i Sovjetunionen, og vil også være det for vores moderne samfund i dag.

Den 7. november i salen "Kedlen" på Godsbanen vil der være udstilling og flere forskellige aktiviteter i løbet af dagen og et aftenarrangement med foredrag og debat.

Udstillingen har fokus på revolutionen 1917 og opbygningen af socialismen og på at ideen om en socialistisk revolution er levende og aktuel og nødvendig, hvis arbejderklassen og befolkningens store flertal skal vinde en fremtid for sig selv og planeten.

Udstillingens delen består af en række plancher og et udvalg af bøger og materiale fra Oktober Bogsalg samt optryk af politiske plakater fra Sovjet tiden. Det knytter de positive historier om revolutionen og sovjettiden frem til 50erne sammen med situationen i nutiden.

Der er i løbet af eftermiddagen fra 14 – 18 mulighed for at stille spørgsmål eller få en kort introduktion til Sovjetunionens historie. Der kan aftales oplæg for grupper, skoler og uddannelsesinstitutioner.

Aftenmødet har fokus på nogle hovedaspekter i klassekampen i verden og i Danmark i dag. Og hvordan en levende ide om revolutionen baseret på historiens erfaringer kan give et perspektiv for fremtiden.

Der vil være forskellige oplæg og plads til debat.

Arr.: ArbejderPartiet Kommunisterne,
 Oktober Bogsalg, kpnet.dk m.fl.

Foreningen Oktober
 Ny Munkegade 88, kld.
 8000 Århus C
www.oktobernet.dk

OKTOBER BOGBUTIK
København
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
tlf: 50 55 99 30
Åbningstid:
alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
51 86 71 97
Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

På Sjælland:

RØDT OG REVOLUTIONÆRT SOMMERTRÆF 2018

Torsdag d. 26. - Søndag d. 29. Juli

Sæt allerede nu X i kalenderen

Sommertræf 2018 på Sjælland: Sæt allerede nu X i kalenderen
Torsdag d.26.- Søndag d. 29. juli

Økonomisk indsamling
i 100 året for Oktoberrevolutionen
 Bankkonto 1551 – 166 34 271 - Giro 1-663-4271

Ren respekt! Slut med at være pæne piger!

Demonstrationer og protester mod nedskæringer på sygehuse og hospitaler giver resultat.

Det årlige sparekrav på 2 pct. på hospitaler og i sundhedsvæsenet har kørt det og de ansatte i bund. I flere år har sundhedspersonalet protesteret og demonstreret. Nu har alle været i aktion – fra rengøringsfolk til overlæger. Og VLAK-regeringen måtte bøje sig og fjerne kravet om en ny 2 pct.-nedskæring i 2018.

Under sloganet 'Ren Respekt' er hundredvis af rengøringsassistenter og 3F'ere fra flere sygehuse landet over på gaden midt i september for at demonstrere mod de konstante nedskæringer og det stigende arbejdstempo. Grænsen er nået.

Med regeringens 2 pct.s produktivitetskrav skal der hele tiden løbes stærkere uden penge til at ansætte flere. Det går ud over både ansatte og patienter.

Også lægesekretærerne er gået i aktion. Knap var det nye nedskæringsbudgetforlig 2018 blevet indgået i Region Hovedstaden, før lægesekretærerne kaldte til protestdemonstration mod nedskæringer på hospitaler ved Regionsgården i Hillerød. "Det er slut med at være pæne piger," hed det i indkaldelsen, der også konstaterer:

"Lægesekretæren ER den røde tråd i den hvide verden, som binder patientforløbene sammen, og er med til at sikre, at patienter og pårørende oplever flow og kvalitet i deres forløb på hospitalerne.

Hospitalerne i Region Hovedstaden er igen ramt af besparelser, 2% effektiviseringer og gevinstrealiseringer pga. Sundhedsplatformen.

Mange lægesekretærer står til at miste deres job i de kommende sparerunder, fordi politikere og ledere mener, at det giver mening at lade lægerne lave sekretærens opgaver.

Lad de rigtige hænder varetage de rigtige opgaver. Lad læger behandle, lad sygeplejersker pleje og lad lægesekretærer administrere – det er de udannet og bedst til.

Besparelserne kommer til at ramme alle borgere – enten som patient eller pårørende – nu eller på sigt."

Der skal spares 343 millioner kr. i på hospitaler, der er kørt i bund, og hvis personale snart ikke mere kan tage ansvaret for, hvad der foregår. De 208 millioner kr. skal 'omprioriteres'. Hvilket er et fint ord for, at de områder, der får tilført penge, kommer fra besparelser på andre områder.

Besparelserne er ikke taget af bordet, selvom regeringen op til kommunalvalget i november lader som om ved at stryge 2 pct.-besparelsen for 2018.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 10 - 2017

TEMA: KLAR TIL KRIG MOD RUSLAND

Ny parlamentarisk strategi s. 2

Vigtigt! Til alle abonnenter s.3

Skrot de nyliberale reformer s. 4

Unge siger stop s. 6

Fattige i Danmark s. 8

Taktisk dobbeltspil s. 11

100 år; Vi bliver ved! s. 14

Fredsfestival og oprustning
s. 16

Til krig mod Rusland s. 19

EU: Unionsstat - eller Ud s. 20

En planlagt forbrydelse s. 22

Verden ifølge Latuff

Følg den brasilianske kunstner **Carlos Latuff** på sociale medier:

@LatuffCartoons - [instagram.com/carloslatuff](https://www.instagram.com/carloslatuff)